

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21:11

Anul 3 * Martie * No. 3

Conținutul:

Numele Lui (I) 35

Numele Lui (II) 42

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
surdeți
marfori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 42:42

© WTB, E.T.S.

Cine poate să ia parte la serbare?

"Nici un om și nici o organizațiune nu are dreptul să decidă, care persoană poate să sărbătorească în public cina Domnului, și care nu. Totuși se pare potrivit să se atragă atențiunea aici asupra înțelesului lucrurilor în legătură cu ea; și atunci fiecare poate să iele asupra-și răspunderea pentru fapta sa. Fără îndoială mulți iau parte la simbolele cinei de amintire, fără să aibă ceva cunoștință despre însemnătatea ei. Noi acum traim în „ziua lui Iehova”, când plăgile se împlinesc în paralelă asupra lumii. Serbarea memorabilă înseamnă acum cu mult mai mult decât înainte de venirea Domnului la Templu în anul 1918. Cel ce cu drept ia parte la Cina Domnului, sau o sărbătorește ca amintire a Numelui lui Iehova, trebuie să ia parte activă personal la aceea, ca să ducă cele zece plăgi peste Egiptul modern, adică organizațiunea lui Satan. Prin aceasta se dă de înțeles, că fiecare trebuie să ia parte la vestirea soliei lui Dumnezeu în legătură cu aceste plăgi. Plăgile în prezent sunt în curs și se apropie de punctul mare culminant, adică de nimicirea întâilor născuți ai lui Satan în Armaghedon. Pentru a putea lua parte la serbarea de amintire cu vrednicie, acela și personal trebuie să ia parte activă la vestirea acestor adevăruri, așa precum a poruncit Christos. Moise și Aaron erau aceia, cari au vestit Egiptenilor Cuvântul lui Dumnezeu, și aceasta a avut ca urmare plăgile. Moise era o icoană lui Christos Isus, și Aaron, care i s'a dat ca vorbitor, a reprezentat pe rămășița clasei Templului care petrece pe pământ, care vestește vestea despre răzburarea lui Dumnezeu și pune mărturie despre Impărăția sa.

12 Martorii lui Iehova primesc învățătură în Templu dela Domnul Isus și apoi sunt trimiși, ca să vestească vestea în legătură cu plăgile paralele. Din aceasta rezultă că aceia, cari iau parte la serbarea memorabilă cu vrednicie, trebuie să fie în Christos și să aparțină organizațiunii lui Iehova, adică să fie în Templu; că ei trebuie să fie pedepși devotați lui Dumnezeu și să se consăcreze vestirei Numelui puternic și a faptelor Celui Prea Inalt, cum stă scris: „În Templul său totul zice: Mărire!” Alții asemenea pot să ia parte la vestirea soliei despre Impărăția lui Dumnezeu; cu toate acestea cei ce se împărtășesc la moartea lui Christos Isus, vor fi aceia, cari în fine vor trăi împreună cu El. Cei ce ca martorii lui Iehova suferă ocară, care a căzut asupra lui Christos, și le sufăr până la sfârșit, sunt aceia, cari în sfârșit vor domni împreună cu El. (2 Tim. 2:11, 12) Isus a primit dela Iehova privilegiul și cinstea, ca în baza prețului vieții sale ca om, să fie Justificatorul Tatălui său. Toți aceia, cari iau parte cu El la justificarea aceasta, cași Isus asemenea trebuie să moară moarte de sacrificii credincioși până la sfârșit. Toți membrii acestei organizațiuni principale, sunt „o pâne, un trup” și frângerea pânei și beutura pe păharului dau de înțeles că aceia, cari fac aceasta pe drept sunt una cu Christos Isus; adică ei sunt membrii corpului său în unanimitate cu El și prin urmare și în Templu. (1 Cor. 10:16, 17) Unii ca aceștia deci cu vrednicie folosesc din simbolele sărbătoarei de amintire.

13 Intrebarea se duce înapoi la scopul principal al lui Iehova, și acesta este justificarea Numelui său sfânt. Pentru aceasta a trimis pe Moise în Egipt, și din acelaș motiv a trimis pe Isus în lume. Toate celelalte lucruri sunt subordonate justificării Numelui lui Iehova. „Ziua lui Iehova” care a început în 1911, indică timpul când Christos a fost așezat pe tron și trimis să domnească. În anul, adică cu trei ani și jumătate mai târziu, a început judecata, după care s'a început împlinirea plăgilor paralele care au venit peste Egipt, și plăgile se vor sfârși în Armaghedon deolată cu stărpirea întâilor născuți. Prin urmare membrele Christosului, membrele

Casei sale regale, sunt aceia, pelângă cari se va trece în Armaghedon, și anume numai sub condițiunea aceea vor fi crușați, dacă vor fi credincioși, rămân în Christos și dau ascultare poruncilor sale. Aceasta înseamnă că ei trebuie să-și facă serviciul lor, anume să transmită stăpânitorilor și poporului mărturia despre Impărăție, și să vestească răzburarea Dumnezeului nostru. Dacă vestirea aceasta se va împlini, atunci se va deslășui ultima plagă în Armaghedon.

14 Scriptura se pare deci să arate lămurit că întâii născuți ai Egiptului reprezintă partea vizibilă a organizațiunii lui Satan, care trebuie să piară în Armaghedon, și că partea nevăzută a organizațiunii sale, inclusiv Satan trebuie să urmeze îndată după aceasta, întrucât Satan va fi aruncat în abisul (adâncul) nimicirii. — Apoc. 19:19—21; 20:1—3.

Reprivire

15 Când Isus a mâncat ultima cină de paști și a inaugurat serbarea de amintire a morții sale ca o pomenire a Numelui Tatălui său Iehova, atunci a ajuns la ceasul holării a călătoriei sale ca omul Isus, și El a știut că în ziua aceasta trebuie să moară ca mielul antilipic. Fără îndoială și Satan a știut că Isus va fi omorât în ziua aceea; și că Satan a făcut pregătiri, pentruca Isus să fie crucificat, s'a cugetat că va putea aduce dovada că în cauza provocării sale făcute contra Numelui sfânt al lui Iehova, dreptatea ar sta de partea lui. El a știut că i-a reușit, să abată pe Iuda dela Dumnezeu. Desigur s'a cugetat Diavolul, el a văzut o slăbiciune deosebită în Petru, și i-ar putea abate dela Dumnezeu, dacă i-ar fi îngăduit să încerce aceasta; pentru aceasta a provocat pe Domnul, ca să-i îngăduie să pună pe Petru la o probă deosebită. Domnul a zis: Simone, Simone, Satana va cerul să vă cearnă ca grâul. Dar Eu m'am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi. (Luca 22:31, 32) Așa a arătat Domnul în cuvintele prevăzătoare că Petru va ieși din probă cu succes și apoi va putea servi la întărirea fraților săi. Aceasta sprijinește concluzia, că Satan face o încercare disperată, ca pe fiecare din aceia, cari cu vrednicie iau parte la serbarea de amintire, să-i doboare la pământ. Deci toți aceștia să aibă o credință absolută și desăvârșită în Iehova Dumnezeu și Christos Isus și să rămână tare și statornici, indiferent de orice adversitate, și a continua cu credincioșie până la sfârșit, a vesti Numele lui Iehova. Dacă fac aceasta, pot fi siguri de eliberare desăvârșită și de intrarea în Impărăția vecinică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos, și să fie asigurați, că în toate eternitățile vor rămânea servii favorizați ai Celui Prea Inalt.

(Continuare la supliment pagina 2-a)

Revista editată de

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117, Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Funcționari:

J. F. RUTHERFORD, președinte W. E. VAN AMBURGII, secretar

IN ROMANIA RĂSPUNZĂTOR PENTRU EDITURĂ:
BERCEA VASILE, BUCUREȘTI, Str. CRIȘANA No. 33

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — Isaia 54:13 (Versiune engleză).

NUMELE LUI

„Fie Numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac!” — Psalm 113:2.

PARTEA I-a

ODINIOARA Numele lui Iehova a fost preamărit de toate creaturile sale inteligente. Toți l-au cunoscut renumele său minimal, onoarea sa și autoritatea sa și s-au bucurat văzând aceste. Toți au știut că Iehova este și a fost izvorul vieții, și că El este dătătorul desinteresat a tuturor darurilor bune și desăvârșite. Aceasta a fost starea potrivită și fericită în Univers până ce nu s'a născut neleguire în inima creaturii, pe care Iehova l-a făcut domn peste o parte a organizației sale. Lucifer a poștit ceea ce nu i s'a dat, s'a răsculat și s'a pus împotriva Celui Prea Înalt și pentru aceasta i s'a dat titlul de Satan. Dumnezeu a stabilit un perioadă de timp pentru existența lui Satan, când apoi cel nelegiuit trebuie să-și aibă sfârșitul. (Ier. 51:13) Numele lui Iehova în timp de lungi secole a fost batjocorit, necinstit și ocărat de Satan, și oastea lui de îngeri stricași și de oameni nelegiuiți. Criza a sosit, și de acum începând și în toate veciniciile, Numele lui Iehova trebuie să fie înălțat mai presus de toate. Cei nelegiuiți vor peri, și toți aceia, cari primesc viață vecinică trebuie să cunoască pe El, care singur are numele Iehova, să-L asculte, să-L cinstească și să-L servească cu bucurie. Renumele Lui minimal, onoarea Lui și autoritatea Lui trebuie să găsească un loc în mintea fiecărei creaturi vițuitoare. Din nașterea pământului a ales un popor pentru Numele său, și acestuia i-a dat privilegiul, ca să vestească Numele său mare și vrednic de onoare.

Deja înainte cu veacuri a început Dumnezeu să facă de cunoscut Numele său oamenilor căzuți. El și-a descoperit numele Iehova lui Moise; atunci a plecat Iehova în Egipt, pentruca să-și scvătă un popor, și să-și facă un nume. (2. Sam. 7:23) Dumnezeu nu a apărut, trupește în Egipt, dar a trimis pe Moise, servul său și a apărut astfel în Egipt fiind reprezentat. Egiptul a fost un simbol al lumii, și Faraon, domnitorul Egiptului a fost un simbol al lui Satan, a dumnăzeului lumii acestora. Moise a fost un exemplu al lui Christos Isus, a marelui profet și serv, prin care Iehova își răscumpără un popor pentru sine și care face, ca Numele Celui Prea Înalt să ocupe locul cuvenit în mintea tuturor creaturilor inteligente.

La timpul său hotărât, Iehova va face, ca toate creaturile sale vor cunoaște Numele său și înțelesul acestuia, și se vor cugeta la vremea, când întâia oară a făcut de cunoscut oamenilor numele său Iehova; și acel timp memorabil a fost vremea, când a plecat în Egipt. O serbare memorabilă indică o ziă sau un timp hotărât când s'a executat o cauză mare, care mai târziu tot mereu trebuie pomenit. Intre lucrurile mari pe care Iehova le-a făcut prin servul său Moise, sunt următoarele: Descoperirea numelui său, încheierea legământului legii, nimicirea organizației lui Faraon și eliberarea Izraeliților din acest jug apăsător. Miezul acestor evenimente mari a fost jungărirea mielului de paști, deoarece acesta a arătat la Acela, pe care Dumnezeu l-a predestinat de Justificatorului numelui său mare și sfânt. Toate lucrurile executate în Egipt de un om, ca reprezentantul și servul lui Dumnezeu, serveau spre justificarea numelui lui Iehova, deoarece aceasta este chestiunea cea mai importantă dintre toate. Din motivul acesta a vorbit Ie-

hova către Moise: „Acesta este Numele meu pentru vecinicie, acesta este Numele meu din neam în neam.” (2. Moise 3:15) Intrucât jungărirea și mâncarea mielului de paști a făcut indicație la Isus, justificatorul, Iehova a vorbit către Moise: „Și pomenirea acestei zite s'o păstrați, și s'o prăznuți printr'o sărbătoare în cinstea Domnului; s'o prăznuți ca o lege vecinică pentru urmașii voștri.” (2. Moise 12:14) Pēcând a sosit timpul pentru împlinirea icoanei prin moartea lui Christos Isus, El a declarat ucenicilor săi despre pâinea pe care a frânt-o în prezența lor, și pe care le-a dat-o să mănânce: „Acesta este trupul meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea mea.” (Luca 22:19) Cum a știut Isus, a trebuit să vie vremea, când urmașii lui credincioși trebuie să cunoască și vor înțelege că credințioșia Lui până la moarte, și moartea Lui în locul celui păcătos, nu numai că va câștiga prețul de răscumpărare pentru om, dar va dovedi și vrednicia Lui, de a fi justificatorul numelui lui Iehova. După ce a fost făcut astfel desăvârșit, Christos Isus a devenit marele preot al lui Iehova în vecinicie, precum și executorul lui Satan și a organizației sale, pe mai departe justificatorul numelui lui Iehova și autorul mântuirii pentru toți aceia, cari îl ascultă. (Evrei 2:14; 5:6-10) Cauza cea mai mare la care trebuie să ne cugetăm este Numele lui Iehova, și Pavel a dat de înțeles că adevărul acesta important va fi înțeles clar cu ocazia venirii lui Isus la Templu. (1. Corinteni 11:26) În timp ce ucenicii Lui credincioși au luat parte „la Cina Domnului” până la venirea lui Christos Isus la Templu, ei au vestit moartea Domnului; acum însă acești credincioși, pe care Domnul Isus i-a adunat la sine „beau din nou împreună cu El din rodul vieții”, și toți saltă de bucurie și laudă Numele lui Iehova și aceasta trebuie s'o facă în etern. „Doamne, Numele tău rămâne pe vecie; Doamne, pomenirea ta fine din neam în neam.” — Psalm 135:13.

Legământul legii și legământul nou

Iehova Dumnezeu a încheiat legământul legii prin Moise ca mijlocilor pentru Izrael, în timp ce acesta se găsea în Egipt, și pe vremea jungării mielului de paști. Inaugurarea solemnă a legământului legii s'a întâmplat pe vremea rusalilor sau la vreo cincizeci zile după ieșirea din Egipt, și pe vremea când au ajuns la muntele Sinai (Horeb). (2. Moise 19:1) Contractarea legământului nou a fost semnificată prin moartea lui Isus, a mielului autitipic de paști; în ziua a palusprezece, a lunel Nisan în anul 33 după Christos. Inaugurarea solemnă a legământului nou este semnificată prin ultima revărsare a spiritului sfânt „peste toată carnea”. (Ioil 2:28; 29; Fapte 2:16-18) „Cina Domnului” ca o sărbătoare în amintirea morții sale, care a fost introdusă în 33 după Christos și ținută de urmașii credincioși în secolele următoare, face indicație la contractarea noului Testament și a legământului nou, și îl ține în amintire. „Căci acesta este sângele meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.” (Matei 26:28) „Tot astfel după cină, a luat paharul, și a zis: Acest pahar este legământul cel nou în sângele meu; să fa-

cești lucrul acesta spre pomnirea mea, oridecâteori vești bea din el." — 1. Cor. 11:25.

⁵ Incepând dela anul 1919 după Christos și mai apoi, dar îndeosebi dela anul 1922 până la timpul, când martorii lui Iehova vor părăsi pământul, „cina Domnului” nu numai la moartea lui Isus a mântuitorului și justificatorului, îndreaptă atenția, ci și la inaugurarea legământului celui nou, care legământ este activ întru justificarea Numei lui Iehova.

Conspirație

⁶ Satan și toți reprezentanții lui pământeni, ce indică pe Faraon și supușii lui ascultători de el, au constituit o conspirație să nimicească pe Izraeliți, și astfel să-i împiedece în aceea, ca să formeze o națiune. (2. Moise 1:15, 16; 2:23, 24) Dumnezeu a auzit strigătul Izraeliților și legământul legii făcut de El pentru Izrael, a fost o asigurare în umbră că poporul acesta, din pricina Numei lui Iehova va fi ales din lume și ocrotit. Legământul avraamic a fost în legătură cu aceasta, deoarece Iehova și-a dat cuvântul, că va aduce la iveală o sămânță; și acuma Iehova și-a adus aminte de legământul său făcut cu Avraam. — 2. Moise 2:24, 25; 6:1, 5.

⁷ Pe vremea când s'a încheiat legământul cel nou, Satan și oardele lui, în legătură cu preoșii și fariseii pământești, au căutat să nimicească pe Isus. (Matei 21:38) În timp ce au executat conspirația aceasta, Isus, mielul antitipic al lui Dumnezeu a fost junghiat, dar Iehova a ocrotit pe aceia, cu care s'a încheiat legământul cel nou. (Ioan 17:11—15; Filipeni 2:9—11) Cu ocazia inaugurării, legământului celui nou, din nou s'a constituit o conspirație de către Satan și oardele sale, cuprinzând și pe ierarhia sa romano-catolică și pe alți religioși, ca să ucidă pe cei ce eu credincioșii vestesc Numele lui Iehova, și astfel să-și ajungă scopul de a-i împiedeca „să nu mai fie o națiune”; și pentru sprijinirea acestei conspirații, s'au produs până în ziua de azi fapte grăitoare. (Psalm 83:1—18; 1. Petru 2:9, 10; Zaharia 13:7—9) Iehova a păzit pe cei credincioși și sigurați ai Lui, cari stau în legământ cu El, deoarece ei se află în umbra aripilor sale și aleși pentru scopul său; și dacă ei stăruiesc cu credincioșie, atunci îi va ocroti întotdeauna. — Psalm 91:1—4; 145:20; Isaia 54:17; 42:6, 7.

Răzbunare

⁸ Iehova și-a manifestat răzbunarea contra organizației lui Satan, când cu ocazia junghierii mielului de paști, a ucis pe întâi născuții Egiptului. Cu ocazia morții lui Isus, a mielului de paști antitipic, întâi născuții ai Egiptului figurativ, adică a lumii acesteia, nu au murit. Motivul acestui fapt îl vedem acuma clar, și arată că se apropie repede timpul, când întâi născuții Egiptului figurativ, trebuie să moară. Precum sângele mielului de paști cu care s'au stropit ușorii căsilor din Egipt, a însemnat viață și ocrotire pe scama acelora, care au rămas în căsi și sub sentul semnelui sângelui, astfel cei ce au incredere în sângele scump al lui Christos Isus și cari au intrat în legământul nou și rămân acolo, au o asigurare pe mai departe pentru viață și ocrotire. Pentru aceasta „cina Domnului”, dacă a fost sărbătorită potrivit de aceștia, în secolii trecuți a vestit următorii Domnului până ce va veni, și a fost o garanție a ocrotirii lor. Acum întretimp Domnul a venit și sângele Lui vărsat vestește cu tărie că aceasta este ziua răzbunării lui Iehova și a nimicirii întâilor născuți aparținători lui Satan, a lumii acesteia. Este ziua răzbunării lui Dumnezeu; pentru aceasta toți aceia, cari în mod convenit sărbătoresc cina Domnului, trebuie să-și dovedească purtarea lor cores-punzătoare. În timp ce vestește ziua răzbunării Dumnezeului nostru contra întâilor născuți ai dușmanului, și a-

ceștia nu se află sub sânge. Aceasta trebuie să se facă pentru a îndeplini porunca dumnezeiască, „să vestesc un an de îndurare al lui Iehova, și o zi de răzbumare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați.” (Isaia 61:2) Precum Aaron a figurat ca un vorbitor și vestitor al lui Moise (care a fost o umbră a lui Christos Isus), ca să prezică răzbunarea lui Dumnezeu față de Faraon și organizațiunea sa, tot așa și aceia, cari stau în legământ cu Christos Isus, asemenea trebuie să vestească răzbunarea lui Dumnezeu contra întâilor născuți ai organizațiunei lui Satan și contra organizațiunei sale întregi, deoarece ei „au mărturia lui Isus; și în poruncile lui Dumnezeu.” (2. Moise 4:22; Apoc. 12:17) Cei ce iau parte la cina de amintire și apoi neglijează sau refuză să urmeze poruncile lui Iehova de a fi martorii Lui, aceia vor lua parte în chip nevrednic. „Căci cine mănâncă și bea (în chip nevrednic), își mănâncă și bea osânda lui însuș, dacă nu deosebește trupul Domnului.” — 1. Corinteni 11:29.

Păstori

⁹ Egiptenii au urât pe păstori și pentru această au refuzat să mănânce împreună cu evreii, deoarece aceasta a fost o priciune în ochii Egiptenilor. (1. Moise 43:32; 46:34) Când a sosit timpul lui Iehova să-și facă un nume în Egipt, a trimis acolo un păstor, pentru a-l transmite mărturia, a scoate pe popor din Egipt și ca să procedeze ca mijlocitorul legământului legii. Satan și urmașii lui pământeni urăsc pe servii lui Iehova, cari aduc turnei lui Iehova hrana pe care a pregătit-o El, și cari în felul acesta sunt activi în calitate de sub păstori. Ura se manifestă îndeosebi în timpul de față. Pe vremea încheierii legământului nou precum și pe timpul inaugurării solemne a acestui legământ, Iehova trimite pe „păstorul bun”, pe „păstorul cel mare”, Christos Isus, și atât Christos Isus, cât și aceia, cărora le transmite lucrarea, de a duce hrana dată de Dumnezeu la oamenii cari însetează după adevăr, sunt urâți de Satan și de toți fălarnicii, păstori și de cei amăgiți de ei. (Ioan 10:11; 1. Petru 5:2—4) Aceasta este o dovadă pe mai departe că aceia, cari împreună cu Christos Isus se află în Templu, trebuie să ducă roadele Împărăției, adică adevărurile dătătoare de viață a Cuvântului lui Dumnezeu, acelora din lume, cari au urechi de auzit, și că ei aceasta trebuie s'o și facă în adevăr; și pe mai departe că acești credincioși în acelaș timp vestește răzbunarea lui Dumnezeu asupra dușmanului și a organizațiunei sale și din pricina aceasta sunt urâți și persecutați de către Satan și servii lui. Ierarhia romano-catolică și altele de felul ei își demonstrează acum răutatea și ura lor contra marturilor lui Iehova, deoarece acești martori vorbesc aceea, ce onorează Numele lui Iehova și a Domnului Isus Christos. — Ioan 15:19—23.

¹⁰ Păstorul Moise era pe muntele Horeb (Sinai), când Iehova îl luă la o parte, făcându-l să pășească la rugul arzător și acolo a vorbit cu el și i-a poruncit să plece în Egipt, și să transmită lui Faraon mărturia lui Dumnezeu. La muntele acesta și în acest timp a făcut Iehova aluzie la inaugurarea solemnă a legământului legii, când a vorbit către Moise: „Eu voi fi negreșit cu tine; și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, vești stuii lui Dumnezeu pe muntele acesta.” (2. Moise 3:1—12) Iehova a făcut legământul nou la moartea lui Isus și acuma descopere credincioșilor săi din Templu că legământul nou s'a inaugurat pe muntele Sion, unde Christos Isus a adunat la sine pe cei 144.000 urmași ai săi. (Apoc. 14:1—3) Rămășița credincioasă sărbătorește acum cina Domnului pe muntele Sion, adică în organizațiunea lui Dumnezeu; ei se bucură de inaugurarea noului legământ, și continuă să vestească Numele lui Iehova. — Evrei 12:22—25.

Țara

¹¹ Legământul lui Dumnezeu cu Avraam, este promisiunea necondiționată și irevocabilă că Dumnezeu va duce la îndeplinire scopul său, de a binecuvânta toate neamurile de pe pământ prin sămânța sa. Timp îndelungat a figurat Satan ca dumnezeul sau stăpânitorul pământului, dar scopul lui Iehova este acela, ca domnia lui Satan să se sfârșească acuma pentru totdeauna. Iehova preia pământul pentru sine însuși și pe toate acestea le dă Fiului său iubit. Iehova a vorbit către către Avraam: „Căci toată țara pe care o vezi, îți-o voi da ție și seminței tale în veac.” (1. Moise 13:15) În aceste cuvinte profetice, pe care Iehova le-a îndreptat către Avraam, Avraam a închipuit pe Dumnezeu, iar semința sa a închipuit pe Christosul său. (Galateni 3:16-19) Acuma a sosit acela, căruia i se cuvine dreptul de domnie, și Iehova Dumnezeu a instalat pe Christos Isus, pe tronul său, și Acesta și-a început domnia. (Ezechiel 21:32; Psalm 2:6; 110:2) Iehova va smulge acuma din mâna lui Satan și a oardelor sale orice parte de pământ cu totul și pentru totdeauna, și va împlini cu desăvârșire cuvântul său îndreptat către sămânța, Fiul său iubit: „Cere-mi și-ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire! Tu le vei zdrobi cu un loaiag de fier, și le vei sfărâma ca pe vasul unui olar.” (Psalm 2:8, 9) Pentru aceasta este Christos Isus domnitorul de drept al pământului.

¹² Nu există nici o bază scripturală pentru a putea presupune că Avraam și urmașii lui vor moșteni pământul. Promisiunea lui Dumnezeu către Moise s'a împlinit în mic și în mod preunbritor, dar împlinirea mai mare are loc cu aceia, cari sunt membrii organizației lui Iehova. Pământul și plinătatea lui aparțin lui Iehova. (Psalm 24:1) Suveranitatea asupra pământului aparține acuma lui Christos Isus, seminței lui Avraam, căruia i se cuvine dreptul de domnie, deoarece Iehova i-a dat-o Lui. Christos Isus este moștenitorul lui Iehova în toate lucrurile, și aceia, cari fac parte din Casa Lui regală, sunt împreună moștenitori cu El. (Romani 8:16, 17) Când Dumnezeu a zis lui Avraam „toată țara îți-o dau ție și seminței tale după tine”, ce a însemnat neapărat că în ilustrație țara a fost dată lui Avraam; și sămânța sa, Christosul o va moșteni în vece. Christos Isus a vorbit despre urmașii Lui credincioși și ascultători, când a zis: „Ferice de cei ce plâng, căci ei vor moșteni pământul.” (Matei 5:5) În anul 1914 Iehova dădu Domnului Isus pământul întreg și dreptul de a-l stăpâni. Mai târziu Isus a adunat la sine pe credincioși și i-a adus în Templu, și aceia din rămășiță, care vor stărui cu credincioșie până la sfârșit, vor avea parte la darul acesta minunat și mare. Christos Isus se află acuma în Templu și în Impărăție cu urmașii Lui; și desigur că acesta este un timp de veselie, ilustrat prin aceea că „ei beau cu El vin nou în Impărăția Tatălui său”. Iehova așadar și-a împlinit promisiunea, să dea toată țara seminței lui Avraam, adică lui Christos Isus; și cei blânzi, cum spune Domnul vor moșteni pământul, fiindcă ei se lasă învățați și sunt ascultători, sunt așadar membrii credincioși ai corpului său. Aceștia moștenesc împreună cu El pământul în vecinicie.

¹³ Nu găsim asemenea bază scripturală, ca să deducem că Avraam și ceilalți bărbați credincioși ai evului vechi, vor fi schimbați cândva din creaturi omenesti în creaturi spirituale, cum am cunoscut odată. Poziția lor, cum arată Scriptura lămurit, va fi aceea de „voievozi... peste întreg pământul”, adică ei vor fi regenți vizibili ai pământului, reprezentanții anume ai lui Christos, Dumnezeu a dat lui Christos pământul ca moștenire, și ca alare voievozi vor domni sub Christos și vor stăpâni în dreptate. (Psalm 2:6-8; Isaia 32:1) Rămășița credincioasă înstruită de Iehova Dumnezeu, vede că Impărăția a sosit, că dreptatea încurând trebuie să aibă stăpânire pe pământ și va și avea. Toate aceste vor contribui la justi-

ficarea Numei lui Iehova, și pentru aceasta se bucură credincioșii aceștia, ei cântă și laudă pe Iehova și vestesc printre oameni faptele Lui cele mari. Întâlnirea rămășiței cu domnitorii noi ai pământului va da ocazie la o bucurie nedescrisă, și sunt în așteptarea acestui eveniment.

Consecvență

¹⁴ Dacă deci sângele legământului nou a fost stropit și legământul acesta a fost inaugurat, atunci de necesitate urmează că Iehova a adus la iveală și a descoperit pe cei amintiți ca „un popor pentru Numele său”, și că le-a dat „un nume nou”; și că Dumnezeu nu dăruiește cinstea această altora decât numai servului său, care constituie pe poporul său de legământ. Membrii credincioși ai rămășiței, cari părăsesc încă pe pământ, iau acuma parte la „cina Domnului” pe muntele Sion; ei beau vinul nou cu suveranul căsii regale, deoarece ei au răspuns chemării sale, și au intrat în bucuria Domnului. (Matei 25:21) Ei trebuie să procedeze acuma consecvent și să vorbescă și să-și facă partea ca un popor pentru Numele lui Iehova, de altfel nu ar proceda în armonie cu beutura din nou a vinului, care este un simbol al sângelui legământului celui nou. Ei prin urmare acuma trebuie să predice Numele lui Iehova și Impărăția sa. Aceasta este o poruncă absolută și nu este lăsată la aprobarea singuraticilor.

¹⁵ Ar fi tot atât de puțin potrivit, ca să rugăm instituiunile de stat după o încuviințare sau permisiune oficială, pentru a putea predica Evanghelia Impărăției lui Dumnezeu, cum ar fi fost pentru Moise și Aaron potrivit să scoală un permis dela Faraon să slujească pe Dumnezeu. „Moise și Aaron s'au dus apoi la Faraon, și i-au zis: Așa vorbește Domnul, Dumnezeu lui Izrael: Lasă pe poporul meu să plece, ca să prăznuiască în pustie un praznic în cinstea mea!” (2. Moise 5:1) Cu alte ocazii Moise și Aaron au adus lui Faraon asemenea solii. (2. Moise 7:16; 8:1; 9:1) Dar aceasta nu a fost o cerere către Faraon și slujbașii lui, ca ei să completeze un permis oficial, pentruca astfel să aibă drept să se roage lui Iehova sau să-l slujească; ba mai mult a fost o poruncă categorică a lui Iehova îndreptată către Faraon și slujbașii lui, că ei trebuie să înceteze să mai împiedece pe poporul ales al lui Dumnezeu întru exercitarea libertății lor, de a se ruga lui Dumnezeu și de a-L sluji. Așa este și azi poporul ales pentru Numele lui Iehova, anume rămășița trimisă și încredințată din partea lui Iehova, ca să pună mărturie înaintea domnitorilor; ar fi deci cu totul nelaloc, să întrebe pe regenți, dacă ei le îngăduie să predice Evanghelia; dar din contră este desigur datoric lor, ca să someze pe Satan și reprezentanții lui, să înceteze de a mai împiedeca pe martorii lui Iehova întru transmiterea Evangheliei Impărăției.

¹⁶ Faraon nu numai că a primit cunoștință despre scopul lui Dumnezeu, ci i s'a dat și timp și ocazie din abundență, ca să se dea de gol ca un dușman al lui Dumnezeu, întrucât a îmbrăcat hainele și a arătat că pe care parte s'a pus. Lui Faraon i s'a comunicat și a fost avertizat despre ceace va face Iehova, dacă va continua să se amestece stânjenitor în afacerile poporului lui Dumnezeu; dar cu toate aceste prevestiri și avertismente a continuat să-și impietrescă și mai mult inima. „Domnul a zis lui Moise: Faraon are inima impietrită, nu vrea să lase poporul să plece.” (2. Moise 7:14) În timpul prezent reprezentanților pământeni ai lui Satan li se dă un avertisment temeinic și destul timp și ocazie, ca să-și îmbrace hainele, prin care se fac cunoscuți, înainte ce Iehova va lupta cu ei lupta finală. Domnitorii trebuie să câștige cunoștință despre suveranitatea lui Iehova, și martorii Lui trebuie să vestească pe întreg pământul atotputernicia lui Dumnezeu și măreția Numei lui său. (2. Moise 9:16)

Prin urmare trebuie să displică lui Iehova Dumnezeu, dacă cineva s'ar ruga Faraonului figurativ și slujbaşilor săi după un permis, pentru a putea predica Evanghelia Împărăției. Dar fiind că Dumnezeu a poruncit, ca să se dea avertismentul acesta, servii lui Iehova trebuie să dea ascultare poruncilor sale.

¹⁷ Toiagul lui Moise s'a prefăcut într'un șarpe, când a fost aruncat înaintea lui Faraon la pământ, și acesta a fost un avertisment simbolic a plăgilor, care trebuie să vină peste Faraon și organizațiunea sa; aceste plăgi și-au ajuns culmea în nimicirea înălților născuți ai Egiptului și a oastei lui Faraon în Marea Roșie. În anul 1918 Domnul Isus a venit la Templu să judece; și slujba aceasta înaltă i s'a conferit de Iehova. Acolo a apărut ca reprezentantul lui Iehova îmbrăcat cu toată puterea și autoritatea. Așa s'a început în vremea aceasta împlinirea cuvintelor profetice: „Iehova însă este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!” (Hab. 2:20) Toiagul în mână lui Moise figurativ este un simbol al autorității și puterii, pe care Iehova a transmis-o cu deplină măsură Domnului Isus Christos, și care să folosește de ele, întru împlinirea scopului lui Iehova. (Vezi „Vestitorul” din 1 Iunie 1933) Vestea către domnitorii lumii, că Christos Isus, marele Judecător a sosit la Templu ca să judece, pentru toți aceștia este un avertisment despre pedeapsa, pe care Dumnezeu o va da dușmanilor săi, și care își va atinge culmea în nimicirea cu desăvârșire a lumii în războiul Armagedonului. Toiagul lui Moise a fost folosit de Moise și Aaron, pentru ca să prochemă cele zece plăgi peste Egipt, inclusiv moartea celor înfăi născuți. În cauza aceasta Moise a fost o umbră a lui Christos Isus, pânăcând Aaron a dat „mărturia lui Isus Christos”, și cari într'adevăr cular și pînă mărturie. Toiagul întins înainte spunea în simbol că lucrul acesta s'a făcut cu toată autoritatea și la porunca lui Iehova. Plăgile asupra Egiptului erau o prevestire și avertisment a scopului lui Dumnezeu, ca să-și reverse urgia peste toți aceia, cari se pun împotriva executării hotărârilor sale. Nouă din aceste plăgi au avut loc înainte de înființarea Paștelui, Junghierea mielului de paști și introducerea sărbătoarei celei dintâi de paști, erau în directă legătură cu a zecea plagă. Aceasta dovedește că răzbanarea lui Dumnezeu se va manifesta asupra Egiptului figurativ, după ce Domnul Isus a venit la Templu, ca să judece; afară de aceasta reesă clar și lămurit că cele zece plăgi găsese o împlinire paralelă în lumea lui Satan, și anume după venirea Domnului la Templu, ca să judece, și pe mai departe că aceste plăgi în paralelă se vor împlini înainte ce se va demonstra răzbanarea definitivă a lui Dumnezeu contra organizațiunei lui Satan. Dacă această concluzie este dreaptă, atunci serbarea de amintire a morții Domnului nostru Isus Christos, a mielului de paști figurativ, în timpul prezent indică considerabil mai mult pentru poporul lui Dumnezeu, decât a putut înțelege până acuma.

¹⁸ Este cert că noi acuma trăim în zilele din urmă, despre care a zis apostolul: „Să știți că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.” (2. Tim. 3:1) Acesta este timpul când „omul fărădelegii”, „fiul pierzării” se descopere. Preoții în general și, indeosebit ierarhia romano-catolică, și altele care constituie pe „omul fărădelegii”, sunt descriși de apostol în 2. Timotei 3:2-9. În timp ce oamenii aceștia afirmă că reprezintă pe Dumnezeu și Împărăția sa, în acelaș timp poartă o luptă înfocată contra Împărăției și persecută pe aceia, pe care Iehova i-a ales ca pe un popor pentru Numele său, și cari transmit mărturia lui Isus Christos. Acești dușmani ai lui Iehova au avut destulă ocazie, ca să audă adevărul, dar au refuzat să învețe și să ia seama la adevăr; prin urmare ei înșiși se îmbracă cu hainele lui, și se fac cușosecși clar, ca aparținători ai marelui dușman al lui Dumnezeu. Despre ei a scris apostolul profetic că, ei „toldeaua învăță,

dar niciodată nu pot ajunge la cunoștința adevărului. După cum Iane și Iambre s'au împotrivit lui Moise, în așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca mi cari sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința. Dar nu vor mai înainta; căci nebunia lor va l arătată tuturor, cum a fost arătată și a celor doi oameni.” (2. Tim. 3:7-9) Acelora, cari sunt devotați cu credincioșie Domnului, se arată acuma că cele zece plăgi care au venit peste Egipt, erau profetice. Dacă plăgile acestea, sau numai o parte din ele ar fi avut o împlinire paralelă, atunci nu am avea drept să așteptăm că Domnul va arăta credincioșilor săi înțelesul lor, precum le va da și ocazie să vadă, ce vreau să indice toate aceste plăgi? (Isaia 42:9) O pertractare a acestor zece plăgi din Egipt în legătură cu serbarea amintirii morții Domnului, se pare să fie foarte la loc acuma.

Plăgile

¹⁹ Iehova vorbește despre plăgile care au venit peste Egipt ca „minuni” și „semne”. (2. Moise 3:20; 8:23; 10:1) „Eu voi împietri inima lui Faraon, și mi voi înnulși semnele și minunile în țara Egiptului.” (2. Moise 7:3) „De minunile pe cari le-a făcut în Egipt, și de semnele Lui minunate din câmpia Toan.” (Psalm 78:43) Nu este de lipsă, ca împlinirea paralelă a acestor semne și minuni să fie urmate în ordinea cronologică, cum s'a întâmplat în umbră. În ordine cronologică se deosebesc de cele șapte plăgi ale Apocalipsului șaisprezece, singura deosebire în privința aceasta se pare să fie plaga ultima. Întrucât vedem că Scriptura a fost scrisă mai dinainte pentru învățatura, întărirea și încurajarea rămășiței, astfel în mod logic putem aștepta, că aceste semne și minuni vor fi explicate rămășiței în timp ce petrece pe pământ.

²⁰ Una din motivele, pentru ce a permis Iehova lui Satan să rămână în picioare și să-și continue opera nerușinală în toate veacurile trecute, se explică de Iehova în următoarele cuvinte: „pentru ce Numele meu să fie vestit peste tot pământul.” (2. Moise 9:16) Vestirea Numeului lui Iehova peste tot pământul are loc la sfârșitul lumii, și după venirea Domnului Isus la Templu, Dumnezeu întrebuițează, pe poporul ales pentru Numele său în legătură cu cunoștința aceasta, chiar așa cum a întrebuițat El pe Moise și Aaron în Egipt. „A trimis pe servul său Moise, și pe Aaron, pe care-l alesese. Prin puterea Lui ei au făcut semne minunate în mijlocul lor, au făcut minuni în țara lui Ham.” (Psalm 105:26, 27) Moise și Aaron figurativ constituie pe servul lui Iehova, pe care Iehova i-a autorizat, ca să transmită lumii vestea sa. Christos Isus este capul acestei serv și simbolice a fost reprezentat prin Moise, pânăcând Aaron ilustrează pe membrele corpului, inclusiv pe rămășița. În vreme ce Iehova își aplică cuvintele sale asupra „zilei Domnului”, despre martorii Lui din timpul prezent vorbește ea despre un altar consacrat lui Iehova, și ea despre un stâlp de amintire la hoțarul Egiptului. Iehova a mai declarat cu privire la aceasta: „Aceasta va fi pentru Domnul oștirilor un semn și o mărturie în țara Egiptului.” (Isaia 19:19, 20) Timpul împlinirii acestei profecții a lui Isaia este la zi, când Dumnezeu mai întâi lasă să se anușe răzbanarea sa contra organizațiunei lui Satan și apoi o va și executa. Iehova a ales pe Izraeliții Lui spiritali credincioși și i-a făcut de martorii săi, ca să vestească Numele Lui pe pământ. Profecția referitoare a lui Ieremia privește timpul prezent: „Tu ai făcut minuni și semne mari în țara Egiptului și până în ziua de azi, și în Izrael și printre oameni, și Ti-ai făcut un nume așa cum este astăzi. Ai scos din țara Egiptului pe poporul tău Izrael, cu minuni și semne mari, cu mână tare și cu braț întins, și cu o mare groază.” — Ieremia 32:20, 21.

²¹ Profetul lui Iehova a scris: „El și-a ajuncat împotriva lor mânia Lui aprinsă, urgia, înfurea și necazul

a droaie de ingeri aducători de nenorociri." (Ps. 78:19) Aceasta se referă în umbră la plăgile Egiptului și în antilitip. se pare că „ingerii aducători de nenorocire” să se refere aici la Domnul Isus Christos și la rămășița credincioasă de pe pământ, ca membrele corpului său. Această concluzie corespunde cu Scriptura, dacă ne dăm seama că cuvântul „nenorocire” (rău, desavățitaj) de necesitate nu înseamnă nelegiuire, ci semnaleză aici ceea ce aduce peste răufăcători nenorocire, suferințe și pedepse. Un alt traducător al acestui text, îl redă în felul următor: „O solie a trimișilor nenorocirei.” Martorii lui Iehova vestesc acum vestea sa a nenorocirei, a suferințelor și pedepselor, ce vor veni asupra organizației vizibile și invizibile a Diavolului. Acest punct ne dă cheia înțelesului împlinirii actuale a celor zece plăgi de peste Egipt, și trezese cugetul, că Iehova folosește pe martorii săi de pe pământ în legătură cu aceasta.

22 Plăgile dela cea dintâi până la a nouălea erau demonstrațiuni și manifestațiuni expresive a suveranității lui Iehova și în aceasta ies la iveală atât organizația lui Iehova cât și aceea a lui Satan. Plaga a zecea a pricinuit slobozirea poporului Izrael din organizația lui Satan și eliberarea Izraelului de sub jugul Egiptean. Aceste plăgi au fost efectuate înaintea lui Faraon, și prin urmare au fost un anunț avertizator către el; și împlinirea paralelă a plăgilor trebuie să se întâmple acum înaintea lui Satan și a organizației sale, și sunt un avertisment și o anunțare către Satan și organizația sa. Noi știm că Iehova nu este responsabil pentru decăderea economică, pentru suferințele și mizeria, care au venit peste lume, deoarece în Cuvântul său este arătat clar că Satan a adus mizeria aceasta; din care motiv cele nouă plăgi pregătitoare, care au venit peste Egipt, nu se pot aplica potrivit la astfel de suferințe și strămătorii. Împlinirea paralelă nu constă în vainerile amintite în Apocalips 12:12, ci trebuie să aibă un înțeles simbolic, ca cele șapte plăgi din urmă a Apocalipsului, capitolele șasesprezece. Fiecare plagă este un mesaj deosebit de nenorocire, și aceste mesaje date în timpul modern contra organizației lui Satan, trezesc neplăcere, neliniște și chin și prezic de cu vreme prăbușirea lui Satan și organizației sale. Precum plăgile care au venit peste Egipt erau o prevestire și un avertisment, așa și aceste în împlinirea lor de acum, trebuie să fie prevestire și avertisment.

Plaga întâia

23 Iehova a poruncit lui Moise, ca mai întâi să facă niște semne în Egipt înaintea Izraeliților și apoi înaintea lui Faraon, a căror scop era, să aducă dovada convingătoare că Iehova este Dumnezeu, și că Moise în calitate de reprezentantul lui Dumnezeu a fost trimis în Egipt. Al treilea semn dintre acelea, pe care Moise și Aaron le-a făcut înaintea lui Faraon, era o plagă peste Egipt. Acest semn sau minune a fost schimbarea apei în sânge. (Psalm 78:43, 44; 105:29) Porunca lui Iehova către Moise cu privire la plaga întâia o găsim în 2. Moise 7:11—25) Când Moise a apărut acolo înaintea lui Faraon, el a fost un exemplu al lui Christos Isus, care justifică Numele lui Iehova. Toiagul, pe care l-a ridicat Moise, a reprezentat autoritatea dumnezeiască ce i-a fost dată de Iehova, și în prezent toiagul indică imputernicirea Domnului Isus dată de Iehova și autoritatea și puterea Domnului Isus Christos, de a alunga pe dușman și a elibera pe poporul lui Iehova; autoritatea aceasta a venit dela Iehova. Aaron, care era activ împreună cu Moise, în împlinirea figurativă închipuită pe rămășița de pe pământ, cum îndeplinește îndatoririle martorilor, cărora li s'a transmis mărturia lui Isus Christos; și că Aaron a folosit toiagul, arată că martorii procedează pe baza poruncii dumnezeiești. Dumnezeu a poruncit, ca semnul acesta și minunea aceasta să se facă înaintea lui Faraon. „Moise și Aaron au făcut

cum le poruncise Domnul. Aaron a ridicat toiagul, și a lovit apele riului, sub ochii lui Faraon și sub ochii slujitorilor lui; și toate apele riului s'au prefăcut în sânge.” (2. Moise 7:20) Apele riului Nilului ilustrează partea comercială a organizației satanice. Comerțul Egiptenilor alărna de Nil, ca cale de comunicație pentru comerțul lor; pentru aceasta apele acestui riu erau o necesitate vitală pentru Egipteni, deoarece le servea pentru susținerea vieții lor. Schimbarea apei în sânge a închipuit moartea. Satan a afirmat că riul Nilului l-a făcut pentru sine, prin ce a voit să spună că acesta ar fi posesiunea lui. (Ezechiel 29:1—3) Oamenii din lume ba și mulți din cei ce s'au consacrat Domnului, au fost duși în eroare până acum, să creadă că comerțul este necesar și neapărat de lipsă pentru susținerea omului. Însă în anii de curând trecuți, poporul de legământ al lui Dumnezeu a învățat că comerțul a fost organizat și practicat de Satan, ca un mijloc pentru a stăpâni pe oameni și pentru a-i abate dela Iehova Dumnezeu. Acest semn sau minune a fost executat și în fața Izraeliților și astfel a arătat că poporul de legământ al lui Dumnezeu mai întâi trebuie să învețe ce înseamnă comerțul, anume că este instituția lui Satan; pe mai departe că poporul de legământ al lui Dumnezeu după aceasta trebuie să vestească domnitorilor și poporului că comerțul constituie o parte esențială absolută a organizației satanice, pe care l-a folosit, ca să înșele pe oameni și să-i asuprească și să-i ducă la îndeplinire opera sa sângheroasă și ucigătoare. Prefacerea apei în sânge a fost o ilustrație sau o icoană preumbritoare a vestirei sau anunțării unui mesaj al adevărului atât către reprezentanții de față ai lui Satan precum și către partea nevăzută a organizației sale. În ilustrație, aceasta a fost o prevestire avertizatoare către Faraon; în paralelă trebuie să fie o prevestire și un avertisment către Faraonul figurativ și organizația sa. Împlinirea icoanei profetice a început la congresul cel mare a poporului lui Dumnezeu din Columbus în Iulie 1924, în care timp s'a dat o declarațiune publică că uriașii comerțului, care sunt distinși sistemelor bisericesti a lumii acesteia, și cari toți constituie o parte a organizației lui Satan; sunt cei mai mari domnitori sau reprezentanți ai lui Satan de pe pământ, și că ei cârmuiesc, stăpănesc și asupresc pe oameni. Acolo s'a votat o hotărâre și apoi s'a răspândit în lumea largă și anume sub titlul „Invinuire”. Hotărârea aceasta a fost răspândită în întreaga „Creștinătate” și în mai multe limbi. În această s'a dat explicația ce a fost pusă înaintea domnitorilor și a poporului că organizația lui Satan este ucigătoare, și că speranța oamenilor este numai în Impărăția lui Dumnezeu. Aceasta a fost o prevestire de avertisment către organizația lui Satan despre scopul lui Dumnezeu că își va vărsa urgia sa asupra acestei organizații nelegiuite în măsură deplină, și anume la timpul său hotărât. Această prevestire și avertisment a fost odată cu cinci ani înainte de începutul catastrofei mari economice (1929), care dăinuiește și astăzi. De atunci martorii lui Iehova au continuat, să facă atenți pe domnitori și pe popor asupra faptului că Satan este autorul și creatorul comerțului, și a exercitat asupra poporului o stăpânire brutală, că comerțul acesta a contribuit la ceea ce se necinstească Numele sfânt al lui Dumnezeu, și că comerțul va fi nimicit întru justificarea Numei lui Iehova. Această mărturie repetată mereu de martorii lui Iehova și dovada scripturală prezentată întru întărirea acestei au fost o mare plagă pentru organizația lui Satan și sunt și astăzi. Reprezentanții vizibili ai organizației lui Satan nu au răspuns la adevărurile aspre; pentru aceasta este un chin pentru dânsii să fie siliți să a o asculta.

24 Precum apele riului au fost prefăcute în sânge și a adus moarte, așa au învățat oamenii în anii din urmă că comerțul, în loc să aducă oamenilor viață și fericire, est

un mare sistem de străntorare, care aduce cu sine multe suferințe și moartea. Precum Egiptenii au săpat în jurul riului ca să găsească apă dăfătoare de viață de beut, astfel scot la iveală și astăzi domnitorii și asociații lor multe expediente și caută să scoală lumea din depresivitatea ei și să găsească ceva, ce ar putea scăpa organizațiile lor actuale. Dar toate încercările și planurile lor pe care le fac, nesocotesc pe Dumnezeu, și reprezentanții vizibili ai Lui Satan se codesc să dea atenție mesajului dumnezeesc despre Impărăție, ce li se pune în vedere.

²⁵ Dar vrăjitorii Egiptului au contribuit la aceea, ca să impietrescă inima Faraonului. Prin vrăjitoriile lor și ei au prefăcut apa în sânge. (2. Moise 7:22) Vrăjitorii moderni, anume preoții și conducătorii religioși ai organizației satanice, inclusiv „omul fărădelegii”, se opun Domnului și scopului său, intrucât amăgesc pe popor cu cuvântări solemne și zic că apele adevărului, anume că mărturia pe care o aduc martorii lui Iehova este ucigătoare; și astfel prefac ei apele adevărului în sânge. În loc să fie atenți la mărturia lui Isus Christos ca la un avertisment, preoții și asociații lor afirmă că toate străntorările, valurile și criza economică care îngreuiază acum lumea ar veni dela Iehova. Vestea adevărului chinuște și necăjește pe reprezentanții lui Satan, și intrucât se codesc să-i dea atenție, continuă să-și impietrescă inima contra lui Dumnezeu.—Vezi „Vestitorul” din 15 Iunie 1933.

²⁶ Prefacerea apei Nilului în sânge era una din cele zece plăgi și în legătură cu întâia plagă stă scris: „Au trecut șapte zile, dupăce a lovit Domnul riul.” (2. Moise 7:25) „Șapte” este un număr simbolic dumnezeesc pentru plinătate, și cum se folosește aici, se pare să dea de înțeles că mărturia prevestirii și de avertisment trebuie să continue deacum, încolo împotriva organizației lui Satan, pănuicând organizația lui Satan nu va ceda domnitorului de drept și justificatorului lumii, ori dimpotrivă va suferi o nimicire desăvârșită. Se poate deci deduce din aceasta că prăbușirea deplină a lui Satan și a organizației sale va veni, dupăce cele zece plăgi vor fi împlinite și executate în timpul prezent.

A doua plagă

²⁷ Satan aste stricat cu desăvârșire, și mulți dintre reprezentanții lui vizibili dau dovada de degenerarea lor desăvârșită. Dumnezeu continuă să le vestească prevestirea și avertismentul. Plaga a doua peste Egipt a fost broaștele. „Cum a trimis..... broaște, cari i-au nimicit.” (Ps. 78:45) „Țara țor a forfolit de broaște.” (Ps. 105:30) Raportul despre a doua plagă apare în 2. Moise 8:1—15. Iehova a poruncit lui Moise, preumbritorului lui Christos Isus, lui Aaron, vorbitorului pământesc al Domnului Isus, adecă martorilor lui Iehova, să spună, că și-a propus aplicarea plăgii a doua. Iehova a zis lui Moise: Spune lui Aaron: Întinde-ți mâna cu toiagul peste riuri, peste piraie și peste iazuri, și scoate broaște din ele peste țara Egiptului! Aaron și-a întins mâna peste apele Egiptului; și au ieșit broaștele și au acoperit țara Egiptului.—2. Moise 8:5, 6.

²⁸ Mâna întinsă, care probabil a fiut toiagul lui Moise, a reprezentat și a închipuit puterea și autoritatea lui Iehova, pe care a transmis-o lui Christos, mai marelui decât Moise, și care din partea Lui asemenea a fost transmisă membrilor pământesci a organizației sale, clasei servului, care duce vestea sau mărturia lui Iehova înaltelea domnitorilor și a poporului. (Ezechiel 2:9, 10) Riurile, piraiele și iazurile au închipuit pe popoarele lumii, îndeosebi pe acele ale „Creștinătății”. Broaștele sar în mlaștină, trăesc în ape băltoase sau în mocirle. Ele își dau aere de mare înțelepciune și importanță și fac un zgomot surd și neplăcut; broaștele reprezintă îndeosebi pe agitatoii poporului de rând, cari recomandă lumii diferite și nenumerate mijloace pentru scăparea lumii; așa de pildă socialistii, bolșevii, comunistii, (Christian

Science) și diferitele elemente a religiei organizate. Broaștele sunt neacurate, și împrejurarea că au ieșit din apele Egiptului, adecă din lume, arată că ceea ce reprezintă, este din organizația lui Satan.

²⁹ Exercițierea puterii și autorității dumnezești a fost ceea ce a îndemnat că broaștele au ieșit la iveală și au fost demascate în goliciunea lor uricioasă, și că aceștia încontinuu au chinat pe oameni. În paralelă aceasta este exercitarea autorizată a puterii și însărăinării servilor lui Iehova, inclusiv cei de pe pământ, de a transmite organizației dușmane mesajul prevestirii și de avertisment, care pune la priveliște în goliciunea lor așanumitele „leacuri” pentru vindecarea omenei. Se pare că a doua plagă în împlinirea ei paralelă asupra organizației satanice a început în anul 1927 și dealunci încoace și-a găsit împlinirea, și că corespunde cu trâmbișa a șaptea a Apocalipsului. (9:13--21) Faptele referitoare la împlinirea paralelă a acestei plăgi, sunt următoarele: În Toronto (Canada) în fața unui numeros public și un alt cerc și-mai mare a ascultătorilor prin radio, s'a votat o veste din Cuvântul Domnului în forma unei rezoluții și dovedirea care întărea rezoluția aceasta și îndreptată: „Către popoarele creștinătății.” Vestea emisă prin radio cu ocaziunea aceasta, a fost mai târziu tipărită în mai multe milioane de exemplare și răspândite în diferite limbi printre popoarele de pe pământ. Intre altele vestea aceasta a adus aproximativ următoarele: „Binecuvântările dorite atât de mult de popor, nu pot fi aduse niciodată prin careva din sistemele nedrepte ale Creștinătății sau prin vre-o organizație a așanumitului creștinism, deoarece acestea constituie o parte esențială a organizației lui Satan. Nu există nici un motiv logic, pentruce să sprijinească oamenii sistemul acesta fățarnic și asupritor, care-i asuprește; îi duce în eroare și îi abate dela Dumnezeu; Iehova Dumnezeu poruncește în ceasul acesta de nedumerire popoarelor, să lase și să părăsească pentru totdeauna „Creștinătatea” și toate sistemele și organizațiile sale rădăcitoare, deoarece ele toate aparțin organizației Diavolului.” (Vezi „Lumina” în germană) Pe vremea când s'a dat solia aceasta, comerțul și-a atins culmea întru înscodirea și executarea planurilor înșelătoare și asupritoare, pentru a se îmbogăți cât mai repede, în urma căreia poporul este asuprit atât de nemilos. Cam pe vremea publicației acestei solii au început hărbași și femei în presă și în alt fel să facă un crăcăt zgomotos prin puhoaic de cuvinte, multe vorbe, agitații și reclame de larg, prin care se afirmău prea înțelepți și au făcut un zgomot mare despre capacitățile sistemelor lor diferite, că ar putea să împlinească cerințele popoarelor. Dar solia amintită mai sus cu toate acestea a dat de gol neadevărul și neveracitatea tuturor acestor vorbării și a arătat că el derivă dela Diavol. Intre broaștele aceste răcătoare erau și preoții și revistele lor și afară de aceasta presa cotidiană. Toate lucrurile acestea erau expresiunile înțelepciunii omenești sau provenită dela oameni, și toate erau împotriva Impărăției lui Dumnezeu de sub Christos. Intre acești răcători se află și clasa „omului fărădelegii” (lane și iambre), care se alătură la presa cotidiană și la preoți și la alți agitatoii, ca să vorbească contra martorilor lui Iehova și contra soliei adevărului adusă de ei. Mulți cari au crezut că aparțin poporului lui Dumnezeu, au fost duși în rătăcire de acest răcăt, s'au poticnit în Iehova și Christos și au căzut, intrucât pe față s'au alăturat organizației lui Satan. Unii dintre aceia cari s'au poticnit, au zis în felul acesta: Dacă vorbirea de radio dela Toronto s'ar fi fiut cu un accent moderat, atunci Compania Națională de Radio (din America) ar fi pus la dispoziția Societății Watch Tower instalațiunile și legăturile lor pe o durată mai lungă. Natural că un astfel de răcăt de broaște nu a venit dela martorii lui Iehova, ci dela aceia, cari combat Impărăția; și împrejurarea că martorii lui Iehova au atras atențiunea asupra răcătului,

au arătat-o ca venind de la Diavol, au întărit aceasta cu citațiuni scripturale și au arătat că niciunul din planurile aceste iscodite cu viclenie nu erau de la Dumnezeu, a pricinuit mare necaz între acești răcăitori. — Ier. 23:16-21, 31, 32.

²⁰ Solia amintită mai sus, care a dat de gol răcăitul broaștelor, a fost răspândită între elementul oficial al organizației vizibile a lui Satan precum și între popor; și Satan a îndemnat pe înțelepții lui sfătoși, ca să facă încercarea, să-l strice efectul, întrucât ei înșiși au adus la iveală broaște. „Dar și vrăjitorii au făcut la fel prin vrăjitorii lor; au scos și ei broaște peste toată țara Egiptului.” (2. Moise 8:7) Aceste solii de broaște de mai târziu nu au venit de la răcăitorii din poporul ordinar, ci, dupăcum arată Scriptura, ele au venit „din gura bălaurului... a fiarei... a profetului fals”, a elementului oficial a Diavolului și a organizației sale. (Apoc. 16:13, 14) Acest din urmă text scriptural dă cheia pentru înțelegerea broaștelor din plaga a doua peste Egipt. Acest text în Apocalips și textul aici în legătură cu plăgile Egiptene sunt singuraticile texte scripturale în Biblie, unde se amintesc broaște; și ambele dau de înțeles că broaștele preumbresc simbolice afirmațiunile animalice și pline de fraudă ale lui Satan și a organizației sale, pe care Domnul le-a dat de gol prin puterea și autoritatea sa.

²¹ Plaga de broaște nicidecum nu se referă la martorii lui Iehova sau la vestea pe care o aduc, ci plaga aceasta arată ce a pricinuit vestea dumnezeiască dată, întrucât a dat de gol răcăitul de multe voci sau afirmațiunile false. Moartea broaștelor nu înseamnă că martorii lui Iehova au încetat de a mai vesti vestea adevăratului, deoarece Iehova le poruncește să continue cu lucrul lor; dar se pare să dea de înțeles că oamenii cuminte încep să recunoască, că răcăitorii nu posed mijloacele adevărate de a aduce poporului binecuvântări, și că ei încetează de a le mai da atenție. Partea oficială a organizației lui Satan a fost foarte neliniștită de răcăitul și zgomotul acestor broaște moderne, și s'a temut că aceasta ar împiedeca planurile sale, pentru aceeași mințese, chiar așa cum a făcut Faraon să fie mântuit de plaga broaștelor. (2. Moise 8:8) Nu au pierit toate broaștele Egiptului, ci numai acelea care erau pe pământul uscat și în casa lui Faraon și în familia lui oficială. Toate celelalte broaște din riuri au rămas. (2. Moise 8:11) Mesajul publicat în anul 1928 a făcut indicație îndesăbi la aceea că, dupăcum s'a explicat mai înainte, toate încercările investigatorilor de a-și acapara guvernarea prin răscoală, trebuie să dea greș, deoarece numai Impărăția lui Dumnezeu de sub Christos poate să împlinească dorința popoarelor. Mesajul acesta a fost pus în mâna întregii părți oficiale vizibile a organizației lui Satan în Creștinătate. Satan și trupa sa de funcționari poate că vor fi găsiți ceva mulțumire în presupunerea că ei nu pot fi doborâți de astfel de răzvrățitori, ci că iscodirile lor proprii, anume proclamațiunile amăgitoare, necurate, care ies din gura bălaurului, a fiarei și a profetului său fals, ar arăta modul de vindecare pentru stăpânirea de peste oameni.

²² Mesajul pe care-l cuprinde cartea „Guvernarea” (germană) și publicată în anul 1928, dă de gol și mai amănunțit multe sisteme guvernamentale greșite și încercările lor și arată că Impărăția lui Dumnezeu este singurul mijloc, prin care oamenii pot fi binecuvântați. Solia adevăratului pe de altă parte pregătește organizației lui Satan, Egiptului modern, necaz pe ciudă, în timp ce își impietresc inimile. O mărturie pe mai departe de prevestire și avertisment trebuie să se continue. Aceasta va chinu pe organizația lui Satan, dar va fi spre onoarea numelui lui Iehova.

Intrebări pentru studiul berean

Alin. 1. Compară împrejurările cu vremurile de după Eden, cu acele actuale și explică deosebirea. Care este scopul lui Iehova cu privire la stările din prezent și la cei responsabili pentru aceasta? Ce a făcut El pentru a face cunoscut scopul său?

Alin. 2-5. În care timp și în ce fel a descoperit Dumnezeu prima dată unui om numele său Iehova? Enumără unele din lucrurile mari, pe care le-a făcut Iehova prin servul său Moise. Ce legătură are cu aceasta junghierea mielului de paști? Din ce motiv s'au făcut expresiunile din 2. Moise 3:15 și 12:14? Care este explicarea și aplicarea de la Luca 22:19 cu luarea în seamă a ambelor texte de mai sus? Compară aplicarea acestui text înainte de anul 1918 cu aplicarea de după 1918. Arată evenimentul și timpul care indică încheierea și introducerea legământului legii și a legământului nou.

Alin. 6, 7. Compară cu privire la conspirația lui Satan și a reprezentanților săi împrejurările Izraeliților în Egipt cu aceea a unșilor lui Iehova pe vremea încheerii precum și a inaugurării legământului nou.

Alin. 8. Explică faptul că Iehova s'a răzbunat asupra organizației lui Satan, întrucât a ucis pe întâi născuții Egiptului pe vremea când s'a junghiat mielul de paști, că nu a ucis pe întâi născuții Egiptului an litipic pe timpul morții mielului simbolic de paști. Ce înseamnă aceasta cu privire la „cina Domnului” pentru unii, care în ziua răzbunării lui Dumnezeu asupra întâi născuții Egiptului simbolic, se află în legământul cel nou?

Alin. 9, 10. Cum este a se aplica faptul profetic, a) că Egiptenii au urât pe păstori; b) că Iehova s'a folosit de păstorul Moise, ca să transmită mărturia sa lui Faraon; c) că Moise a primit de la Iehova asigurare, descrisă în 2. Moise 3:12?

Alin. 11-13. Arată împlinirea de la 1. Moise 13:15. Că va fi moștenirea oamenilor credincioși din vechime după indicația Scripturii?

Alin. 14, 15. Ce înseamnă pentru „poporul pentru Numel-său,” dacă sângele legământului nou s'a stropit și legământul a fost inaugurat și cum se vor folosi din cinstea aceasta și cum vor împlini răspunderea legată cu aceasta. Explică somația lui Moise și Aaron către Faraon, din 2. Moise 5:1. Care este aplicarea prezentă?

Alin. 16. Ce probă a adus comunicarea dată de Moise și avertismentul pentru Faraon? Explică relația lui Moise față de Faraon cu aceea a martorilor lui Iehova față de reprezentanții lui Satan în timpul prezent.

Alin. 17. Ce indică simbolic toiagul lui Moise și împrejurarea că toiagul s'a prefăcut în șarpe, când a fost aruncat înaintea lui Faraon. Ce simbol este toiagul în mâna lui Marelu decât Moise?

Alin. 18. Arată că 2. Tim. 3:1-9 acuma este în curs de împlinire.

Alin. 19. Pentruce socotim că este o presupunere logică că aceste semne și minuni vor fi înțelese de rămășiți de pe pământ?

Alin. 20. Cum explică 2. Moise 9:16 că Satan timp al de îndelungat și-a putut continua calea nelegiuită. Când și cum își găsesse împlinirea scopul profetic arătat în 2. Moise 9:16 și ilustrația profetică de Psalm 106:26, 27? Arată legătura strânsă între Isa. 19:19, 20 și Ieremia 32:20, 21 față de cele două texte de mai sus.

Alin. 21, 22. Explică cum sunt ingerii de nenorocire mintiți în Psalm 78:49, și arată că o astfel de ind cașie corespunde cu Scriptura. Explică felul și scopul celor nouă plăgi de la început, care au venit peste Egipt, cele din urmă și cele din prezent.

Alin. 23-26. In ce scop a trimis Iehova pe Moise in Egipt și ce urma să facă acolo? Pe cine reprezintă Moise și Aaron in ilustrațiune? Descrie executarea semnului și a minunii plăgei întâi asupra Egiptului. In împlinirea profetiei, cum au prefăcut și vrăjitorii Egiptului apa în sânge? Ce este înțelesul cuvintelor: „Și s'au împlinit șapte zile decând Domnul a lovit riul”?

Alin. 27-31. Care a fost a doua plagă a Egiptului cu privire la evenimentele profetice și a timpului și felului împlinirii? Cum a fost provocată și care a fost scopul plăgii?

(W. T. din 1 Martie 1931)

NUMELE LUI

„Iehova, Numele tîn rămduie pe vecie; Iehova, pomenirea la sine din neam în neam.” — Psalm 135:13.

PARTEA a II-a

IEHOVA, când a trimis pe Moise in Egipt, in primul rând a urmărit scopul, ca să dea dovadă clasei domnitoare a Egiptului, precum și poporului Egiptean, că El este Dumnezeuul Cel Prea Înalt. Când Iehova a trimis pe pământ pe Isus, adecă icoana lui Moise, atât la venirea Lui cea dintâi precum și la a doua, scopul principal urmărit, a fost, ca să dovedească creațiunei lumii că Iehova este Cel atotputernic, și că nimenea nu este asemenea Lui. Aceasta o face din pricina numelui său, pentruca să poată ști toți că viața și celelalte binecuvântări in legătură cu ea vin dela Dumnezeu și numai dela El. Deducerea aceasta este dovedită prin cuvintele sale îndreptate către Moise: „Egiptenii vor cunoaște că Eu sunt Iehova.” (2. Moise 7:5) Aceasta se mai întărește și prin următoarele cuvinte ale lui Isus: „Și viața vecinică este aceasta: să te cunoască pe sine, singurul adevărat Dumnezeu, și pe Isus Christos, pe care L-ai trimis Tu.” (Ioan 17:3) Moise era uncaalta lui Iehova in Egipt, ca să supună poporului dovezile perceptibile cu văzul. Isus Christos este uncaalta sau „brațul” lui Iehova, prin care servește dovada lumii întregi.

Fiindecă este scopul lui Dumnezeu, ca să dea cunoștință creaturilor, cari cu nerăbdare așteaptă justificarea numelui său sfânt, — și aceasta a făcut-o in Egipt cu plăgile — astfel vedem acum că plăgile paralele intru împlinirea icoanei constau din anumite mijloace stabilite cu hotărîre, de a duce popoarelor lumii cunoștința că Iehova este adevăratul Dumnezeu și că Împărăția Lui a sosit, și că timpul când puterea asupritoare trebuie să dispară și oamenii să fie dezrobiți, a sosit; pentru aceea Satan trebuie să-i elibereze, ori va fi nimicit. Iehova pe toate acestea le face din pricina numelui său; deci ceace a avut loc in Egipt, a fost un semn de pomenire a numelui lui Iehova. Ce se face pe pământ de Christos și rămășița sa credincioasă, slujește spre pomenirea numelui lui Iehova, a Dumnezeului adevărat. Plăgile Egiptului au culminat in junghierea mielului de paști, ce a preumbrit moartea lui Christos Isus, și urmașii credincioși prin serbarea sărbătoarei de amintire, dela moartea Lui, incoace vestese moartea Domnului nostru, a justificatorului numelui lui Iehova. Indată după cele zece plăgi a urmat nimicirea oastei Faraonului, și aceasta preumbrește că îndată după împlinirea paralelă a plăgilor, trebuie să urmeze nimicirea organizațiunei lui Satan in Armaghedon.

In timp ce cumpănim împlinirea paralelă a plăgilor, nu avem drept să asemănăm pe martorii lui Iehova cu broaștele sau cu alte creaturi, cari cauzează suferințe oamenilor. Broaștele au venit peste Egipt ca o plagă, dupăce Moise și Aaron au exercitat o putere și autoritate dumnezeiască. Nenorocirea sau suferințele grele vin peste Egiptul figurativ prin vestirea mesajului adevăratului Dumnezeu, care aduce creaturilor din organizațiunea lui Satan, cunoștința, și cunoștința aceasta este un chin și povară pentru aceia, cari aparțin organizațiunei acesteia. Scăparea și eliberarea Izraeliților de sub apăsarea Egipt-

lenilor, era numai o împrejurare in legătură cu justificarea numelui lui Iehova. In acelaș fel, scăparea și eliberarea neamului omenesc și indeosebi eliberarea adunării lui Dumnezeu, sunt subordonate justificării numelui lui Iehova. Mântuirea și eliberarea aceasta este însă o dovadă pentru faptul că in chestia mare de discuție Iehova are dreptate. Dacă cumpănim împlinirea paralelă a plăgilor de peste Egipt, pentruca să putem prețui adevărul cu privire la împlinire, meru trebuie să avem in vedere că lucrul principal este justificarea numelui lui Iehova, pentru a avea o apreciere pentru adevărul in legătură cu aceasta. Prin faptul că Iehova a adus peste Egipt plăgile acestea înainte de moartea întiilor născuși și înainte de nimicirea oastei lui Faraon, dădu destulă ocazie lui Faraon, ca să cedeze somașiumilor sale și să lase pe poporul său să plece, ori de altfel să-și întărească inima și să fie nimicit. Chiar astfel trimite Iehova in legătură cu împlinirea paralelă a acestor plăgi prevestiri avertizătoare contra organizațiunei lui Satan și acordă ocazie bogată lui și reprezentanșilor săi, ca din bunăvoie să se supună voinței lui Iehova, ori din contră să fie stărpiți. Plăgile acestea dorim să le tratăm maideparte.

Plaga a treia

Plaga a treia peste Egipt a fost păduchii. „Domnul a zis lui Moise: Spune lui Aaron: Întinde-ți toiagul, și lovește țarina pământului, și se va prefăce in păduchi, in toată țara Egiptului. Așa au făcut. Aaron și-a întins mâna cu toiagul, și a lovit țarina pământului; și s'a prefăcut in păduchi pe toți oamenii și pe toate dobitoacele. Toată țarina pământului s'a prefăcut in păduchi, in toată țara Egiptului.” (2. Moise 8:16, 17) Păduchilor le place tare murdăria și se găsesse acolo, unde creaturile de obicei sunt murdare și necurate. Cuvântul din care s'a tradus păduche, inseamnă „pișcătură”; și acești păduchi pișcători sau ciupitori erau pentru Egipteni sau pentru oricare alții cari au fost pișcați de aceste insecte, o neplăcere și o plagă grozavă. Moise a primit porunca, ca să spună lui Aaron să-și întindă toiagul și să atingă țarina; aceasta indică la aceea că aceasta este puterea și autoritatea dumnezeiască conferită lui Christos, pe care apoi El a transmis-o rămășiței depe pământ care lasă să vie peste lumea alcătuită din organizațiunea lui Satan, acești pișcători figurativi. Păduchii inseamnă sau inchipue ceace se cauzează prin solia adevărului răspândită de martorii lui Iehova, care supără, chinuște și pișcă sau mușcă tare pe organizațiunea murdară a lui Satan, și pe aceia, cari ocupă rang și poziție in ea.

Partea vizibilă a organizațiunei lui Satan, indeosebi partea numită „creștinătate” este un lucru necurat și înfrizător, și un lagăr potrivit pentru păduchi. „Creștinătatea” susține afirmațiunea săjarnică, de a sta de partea Domnului, pândecând de fapt este o parte a organizațiunei nelegiuite a lui Satan. Herodes Agrippa, primul, care a ucis pe Iacob și a întenușat pe Petru, s'a declarat ca

fiind reprezentantul lui Dumnezeu, dar în realitate a fost unca Diavolului. Se spune despre el că a murit cu o moarte greșoasă mâncat fiind de păduchi. „Într-o zi anumită Irod s'a îmbrăcat în hainele lui împărătești, a șezut pe scaunul lui împărăteșesc, și le vorbea. Norodul a strigat: „Glas de Dumnezeu nu de om”. Îndată l-a lovit un inger al Domnului pentrucă nu dăduse slavă lui Dumnezeu, și a murit mâncat de viermi.” -- Fapte 12:21-23.

Aaron a folosit toiagul lui Moise, ca să atingă țărina. Țărina aceasta a fost un simbol a părții pământești, omenești și vizibile a organizației lui Satan, îndeosebi a Creștinătății, deoarece partea aceasta este fâșarnică în gradul cel mai înalt. Vorbitorul paralel a mai marelui decât Moise, este rămășița lui Dumnezeu de pe pământ, care activează pe baza împuternicirii ce a primit dela Christos Isus, și duce afară și vestește mesajul acestuia, care mesaj bate „creștinătatea” și face de cunoscut că „creștinătatea” nu este dela Dumnezeu, și nici dela Christos, ci mai mult, este necurată, murdară și greșoasă în ochii lui Dumnezeu, și este peste măsură de împădăchită de reprezentanții lui Satan. Păduchia aceștia aduc mari suferințe străntorări și moarte peste popor. Mesajul adus astfel de martorii lui Iehova peste organizația lui Satan, care declară în public despre această organizație că este păduchiaosă, provoacă la mare polienire „creștinătatea”, care se ține respectabilă și onorabilă, și chinuște și supără pe organizația aceasta. Martorii lui Iehova astfel se folosesc de El, că să aducă o plagă peste organizația lui Satan, întrucât dau de gol fâșaria și infamia acestei organizații.

Din îndurarea Domnului, „Watch Tower” în anul 1921 a început să atragă atenția asupra părții vizibile a organizației lui Satan, și că aceasta se compune din elementele comerciale, politice și religioase, și este murdară din cale afară. Dela acel timp începe, martorii lui Iehova încontinuu și cu sârguință au vestit mesajul acesta poporului, și au dat de gol fâșaria, infamia și starea păduchiaosă a „creștinătății” în deosebi, și în general a organizației lui Satan. Întrucât ei se feresc eu totul de „creștinătate” și se codesc să aibă ceva parte în ea sau să aibă ceva comun cu ea, sau să atingă obiectul acesta necurat, păduchiaos, țăritor, martorii lui Iehova, rămășița credincioasă, dau mai mare putere acestui mesaj chinuitor. Plaga a treia a venit peste Izraeliții din vechime tot așa cași peste Egipteni; aceasta înseamnă că unul care se mărturisește ca creștin, trebuie să se despărtească de lume și să fie curat, ca să fie plăcut și acceptabil Domnului; astfel curățirea Sanceluarului lui Dumnezeu este cuprinsă aici și cuprinde și îndepărtarea „bătrânilor aleși cu voi”, ca pe niște paraziți; aceștia trebuie să fie înlăturați, înainte ce organizația lui Dumnezeu rămâne cu totul curată. „Plecați, plecați, ieșiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui! Curățiți-vă ceice purtați vasele Domnului!” (Isaia 52:11) „Deaceia ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi tată, și voi îni veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.” (2. Cor. 6:17, 18) Această veste dată de Dumnezeu și vestită peste tot în toată „creștinătatea” a influențat asupra acestei organizații diavolești ca și păduchia pișcători, din pricina căreia s'au chinuit și supărat tare, preajma îndeosebi și distinșii turmelor lor, în care se cuprind de sine înțeles și tovarășii acestora.

Reprezentanții lui Faraon (lanț și lambre), clasa care i se opune lui Dumnezeu, nu erau în stare să producă păduchi și au fost siliți să recunoască căpeteniei lor: „Aici este degețul lui Dumnezeu.” (2. Moise 8:19) Contrarii din timpul modern recunosc că ei sunt necurați, dar că cei credincioși față de Dumnezeu sunt curați, și că altceva în afară de devotamentul lor deplin față de Dumnezeu nu li se poate imputa. Prin faptul că rămășița se deosebește

de „creștinătate” și se consacrază pedepșii Domnului, este ilustrată în icoană ca țărina organizației dumnezeiești, și caracterizează partea ei pământească, care la timpul hotărît al lui Dumnezeu va fi curățită. (Daniel 8:11) Iehova este cu îndurare față de Sion, adică față de membrii vizibili ai organizației sale, și le arată îndurarea sa, întrucât îi curățește; și servii Lui se bucură de membrii credincioși ai organizației sale. „Tu te vei scula și vei avea milă de Sion; căci este vremea să te înduri de el, a venit vremea hotărîtă pentru el. Căci servii tăi iubese pietrele Sionului, și le e milă de țărina lui.” (Ps. 102:13, 14) Această țărină a pământului nu este păduchiaosă, ci curată prin îndurarea Domnului Dumnezeu. Iehova declară că organizația necurată a lui Satan trebuie să piară ca un păduchi. „Ridicați ochii voștri spre cer, și priviți în jos pe pământ! Căci cerurile vor pieri ca un fum, pământul se va prefăce în zdrențe ca o haină, și locuitorii lui vor muri ca niște muște (ebreește: păduchi); dar mântuirea mea va dăinui în veci, și neprihăuirea mea nu va avea sfârșit.” (Isaia 51:6) Plaga este încă tot peste organizația lui Satan, și Satan și reprezentanții lui continuă să-și împietrească inimile. -- 2. Moise 8:19.

Plaga a patra

Este de remarcat că Izraeliții începând cu plaga a patra au fost cruțați și că cele șapte plăgi din urmă au venit numai peste Egipteni. Aceasta ar da de înțeles o deplină despărțire a rămășiței credincioase a lui Iehova, de lume. Plaga a patra era un roi de muște cânești, ce a venit peste Egipteni. (2. Moise 8:21) Pentruca poporul ales al lui Dumnezeu să fie asigurat că Iehova l-a favorizat; și pentruca dușmanii lui să poată ști că Iehova este adevăratul Dumnezeu și favorizează pe aceia, cari îl iubesc și îl servesc, a zis Iehova lui Moise: „Dar în ziua aceea voi deosebi ținutul Goșen, unde locuște poporul meu, și acolo nu vor fi muște, pentrucă să cunoști că Eu Iehova, sunt în mijlocul ținutului acestuia. Voi face o deosebire între poporul meu și poporul tău. Semnul acesta va fi mâncă.” (2. Moise 8:22, 23) Moise a avertizat pe Faraon din nou și l-a provocat ca să elibereze pe poporul ales al lui Dumnezeu, să meargă unde poruncește Iehova să i-se închine acolo. „Și Iehova a făcut așa. A venit un roi de muște cânești în casa lui Faraon și a slujitorilor lui, și toată țara Egiptului a fost pustie de muște cânești.” (2. Moise 8:24) „Cum a trimis împotriva lor niște muște otrăvitoare, cari i-au mâncat.” Psalm 78:45; 105:31.

Chiar ceace este a se înțelege sub muște care au venit peste Egipteni, nu este sigur că cuvântul „muște” ar fi un cuvânt vârit în versiunea autorizată engleză Cuvântul „roi” în text vine din cuvântul ebraic cu înțelesul: „a se amesteca, a face comerț cu, a da siguranță; ca un fel de schimb.” Expresia se potrivește la roiul de muște, cari îndeosebi la răsărit și în răsăritul apropiat în mulțimi mari se dau unii peste alții și sunt un mare neajuns pentru oameni. „Muștele moarte (ebraic: zehub strică și acere untdelemnul.” (Ecleziast 10:1) Cuvântul „zehub” derivă dela rădăcina cuvântului ebraic, care înseamnă „a zbura ca o săgeată”. „Bal-Sehub” înseamnă în înțelesul Scripturii „domnul celor ce zboară; cel ce se dă la o parte; marele apostol”, sub care se înțelege însuși Satan, și expresia aceasta ar fi aplicabilă asupra tuturor acelorora, cari de voie bună procedează după voi lui Satan. Lumea întregă, sau Egiptul simbolic, zace sub Satan, cel rău. (1. Ioan 5:19) Lumea a fost foarte chinuit de acest zburător, adică de Satan și de nenunțării reprezentanții nevăzuți și vizibili, dela venirea Domnului la Templul său în anul 1918. -- Apoc. 12:12.

Când Domnul Isus Christos a apărut în Templu în anul 1918, atunci pe credincioși i-a adunat la sine, și i-a trimis cu solia sa a adevărului, care trebuie să se ve-

tească spre mărturie, și solia aceasta până în ziua de azi, a fost o mare ciună pentru organizațiunea pământească a lui Satan. Vestea aceasta deosebi creștinătatea a vestii necontenit adevărul despre aceea că cine sunt „stăpânirile înalte.” Mai înainte au eugelat și au crezut oamenii, și urmașii lui Christos asemenea că „stăpânirile înalte,” amintite în Scriptură ar fi domnilorii văzuți ai lumii acesteia. Domnul a clarificat pe oameni despre chestia aceasta și din îndurarea Lui recunosc ei acuma clar și hotărîl și vestese lumii că „stăpânirile înalte” sunt Iehova și Isus Christos, și că lumea servește pe Diavolul; că comerțul mare și elementele politice și religioase stăpânesc în comun și provoacă supunere dela popor, dar că aceștia nu sunt „stăpânirile înalte”, ci în realitate sunt reprezentanții lui Satan și dușmanii lui Iehova, a adevăratului Dumnezeu. Afară de aceasta martorii Lui mai declară că Iehova nicidecum nu este responsabil pentru suferințele, care au venit acuma în zilele din urmă peste popoarele de pe pământ; ci din contră, Satan și reprezentanții lui sunt aceia cari au adus suferințe și strămătorii peste popoare, și că omenirea întreagă, care ține tare la organizațiunea lui Satan este bolnavă în urma încăleării, degenerării și scândalelor și din pricina tuturor planurilor velenoase și învățăturilor sângeroase a domnilorilor nelegiuți ai lumii acesteia, inclusiv Satan. Martorii lui Iehova vestese acuma adevărurile acestea, și solia aceasta care dă de gol pe Satan și organizațiunea lui supără și mușcă și chinuște pe domnilorii nelegiuți, mai de sus și pe asociații și pe partizanii lor. Rămășița credincioasă a lui Iehova servește „stăpânirilor înalte” adevărate, lui Dumnezeu și Christos Isus, și se codește să dea ascultare vre-unei părți a organizațiunii lui Satan. În ascultare față de poruncile lui Dumnezeu martorii lui Iehova cutrieră țara și predică Evanghelia; această veste pentru oarda lui Satan este o mare supărare, și îi mușcă și îi chinuște cași roiturile de muște. Domnilorii „creștinătății” afirmă că sunt reprezentanții lui Dumnezeu, și dacă ei ar fi sinceri, atunci ar saluta de bun venit pe martorii lui Iehova în locul acesteia, ei se ferese de a da răspuns la întrebările marturilor lui Iehova și spun că martorii lui Iehova sunt comercianți ambulanti și vânzători de stradă, și nu predicatori ai Evangheliei. Domnilorii lumii acesteia rele afirmă că ei nu sunt încontră, ca alții să se închine lui Dumnezeu după cum își închipuie; ei însă învinuiesc pe martorii lui Iehova și astfel se ferese de întrebarea anume, zicând că aceștia ar fi activi într-o întreprindere comercială și nu predică Evanghelia. Adevărul îi chinuște așa de tare, încât se simt siliiți, ca să facă o obiectiune, care după aparență ar fi la loc.

12 Muștele erau pentru Egipteni o așa de mare plagă, încât Faraon a chemat pe Moise și Aaron, și le zise: „Duceți-vă de aduceți jertfe Dumnezeului vostru aici în țară.” (2. Moise 8:25) Spus eu alte cuvinte, Faraon a voit să îngăduie Izraeliților, să se închine, dar aceasta trebuie s'o facă după ideile Egiptenilor și în prezența Egiptenilor. Egiptenii figurativi, sau reprezentanții lui Satan de pe pământ vorbesc marturilor lui Iehova în înțelesul: Nu avem nimic în contră să vă închinați Dumnezeului vostru, dar faceți aceasta în edificiul de Temple (în țara noastră), cum fac și alții, și nu ne turburați în afacerile noastre comerciale și nu încumodați pe oameni, umblând din casă în casă. Moise a zis lui Faraon, că ar fi o uriciune înaintea lui Dumnezeu, dacă Izraeliții ar jertfi în prezența Egiptenilor. În acelaș fel răspunde în ziua de azi rămășița lui Iehova Egiptenilor moderni: Noi trebuie să ascultăm de Dumnezeu și nu de oameni; noi vom urma poruncile sale și vom asculta de „stăpânirile înalte.” „Vestitorul” în anul 1930 a publicat prima dată adevărul despre „Stăpânirile înalte”, și atunci au început muștele să mușce pe hoardele lui Satan, deoarece adevărul a dat de gol pe organizațiunea aceasta grozavă. Precum Iehova a separat țara Goșen de către Egipteni, unde li-

cuiau Izraeliții, așa curățește Iehova pe poporul său și îl separă de organizațiunea lui Satan, întrucât le dă în știre adevărul despre Aceia cari sunt stăpânirile înalte. Iehova a zis: „Dar, în ziua aceea voi deosebi fiutul Goșen, unde locuiește poporul meu, și acolo nu vor fi muște, pentruca să cunoști că Eu, Iehova, sunt în mijlocul ființului acestuia.” (2. Moise 8:22) Când a venit plaga aceasta peste Egipteni, Izraeliții, poporul lui Dumnezeu nu era năpădit de roituri de muște. Așa și acuma, Iehova curățește pe poporul său, pe care-l folosește în calitate de martorii săi, și la ei nu există muște. Ei sunt în lume, dar nu sunt din lume. Ei continuă să vestească solia adevărului, și precum Faraon și casa lui și-au împietrit inimile, așa continuă și cei ce constituie „creștinătatea” ca să-și împietrească inimile, și se simte necesitatea pentru o mărturie pe mai departe.

Plaga a cincea

13 Faraon a stărnit în încăpăținarea și făcărnicia sa, și Moise l-a avertizat, că mâna lui Iehova va veni peste toate vitele din țara Egiptului. „Iată, mâna lui Iehova va fi peste turmele tale de pe câmp; peste cai, peste măgari, peste cămile, peste boi și peste oi; și anume va fi o ciună foarte mare.” (2. Moise 9:4) Domnul declară hotărîl că plaga aceasta nu va atinge și pe Izraeliți, și atunci a stabilit un timp hotărît când urma să vie plaga aceasta peste Egipt; El a zis: „Mâne va face Iehova lucrul acesta în țară. Și Domnul a făcut așa, chiar de a doua zi. Toate turmele Egiptenilor au pierit, dar n'a pierit nici o vită din turmele copiilor lui Izrael. Faraon a trimis să vadă ce se întâmplase; și iată că nici o vită din turmele lui Izrael nu pierise. Dar inima lui Faraon s'a împietrit, și n'a lăsat pe popor să plece.” (2. Moise 9:1-7) Înainte ce ar fi venit vre-o plagă peste Egipteni, Moise a declarat lui Faraon că Iehova va aduce plagă peste Izraeliți, dacă ar neglija să aducă jertfă Domnului. (2. Moise 5:3) Întrucât Moise și Aaron erau credincioși întru transmiterea mărturiei, Dumnezeu a crușat pe Izraeliți de nenorocire. Ascultarea este mai bună decât jertfa. Domnul a crușat pe Izraeliți de pestilența aceasta, care a venit acuma peste Egipteni.

14 Toate vitele Egiptenilor sufereau de boală de gură și copile. Vitele de jug ale Egiptului, anume caii, măgarii, cămilele, boii și altele și afară de aceasta întregul inventar viețitor și proprietate, au reprezentat bogăția viețuitoare a Egiptenilor pentru uzina comerțului lor și pentru războaiele lor, care se foloseau pentru astfel de scopuri de Egipteni întru exercitarea planurilor lor egoiste și în dușmănia lor contra Impărăției lui Iehova. Plaga „ciuna vitelor” Egiptului a fost o prevestire avertizatoare pe mai departe către Egipteni, și a preumbrit o solie a adevărului, care trebuie să fie vestită de mai marele decât Moise, de Christos Isus, îmbrăcat cu putere și autoritate dela Iehova, pentru care se va folosi rămășița credincioasă. Solia aceasta dă de înțeles că vitele de jug ale lumii acesteia, inclusiv toate organizațiunile, invențiuni omenești și tot felul de planuri naționale de restatornicire, și reprezentații de tot felul „anului sfânt” toate laolaltă sunt amăgitoare, și nu vin dela Iehova, dela Dumnezeul adevărat, și nu sunt a se atribui faptei că Christos pregătește calea înaintea lui Iehova; ba mai mult că toate lucrurile acestea vin dela Diavol și vor fi cu totul nepuținătoare ca să aducă uzurare poporului, și fără deosebire trebuie să piară. Martorii lui Iehova au început să vestească cu hotărîre solia aceasta, după venirea Domnului la Templu, care solie a fost explicată în cartea germană „Rechtfertigung”, vol. 2. Cuvântul „lui Dumnezeu” vestește că va veni o plagă foarte mare peste organizația lui Satan, și că toate uneltele sale ilustrate prin vitele lui trebuie să moară. Această solie a adevărului că vitele lor de jug, uneltele lor și alte mijloace ale lor pentru e-

xecutarea afacerilor lor comerciale și înșelătoare trebuie să se distrugă, este o mare plagă pentru „creștinătate” și un mare necaz pentru Satan și organizațiunea lui vizibilă.

13 Cuvântul Domnului mai spune apoi că din vitele Izraeliților nu a pierit nici una, și aceasta precumbrește că mijloacele de activitate, sau vitele de jug, de care se folosesc rămășița credincioasă, sunt consacrate pedepșii Domnului, și deoarece îi sunt astfel consacrate, natural că le va ucide. Ei se despărțesc pe sine și jertfele lor dela Dumnezeu lumii. (Vezi 2. Moise 10:26; Zaharia 11:20) Sofia aceasta că din pricina împotrivirii organizațiunii lui Satan contra lui Dumnezeu, răzbușarea sa va veni peste ei, va fi vestită acum de martorii lui Iehova și continuă să chinie pe organizațiunea dușmană.

Plaga a șasea

14 „Bubele Egiptene” erau a șasea plagă. Topitarele, cuptoarele de var și de cărămidă constituiau o parte a industriei sale economice sau comerciale și prin armare au ilustrat lucrurile care au a face cu comerțul și industria părții vizibile a pământului, care este organizațiunea lui Satan. (Isaia 33:12) Iehova a îndrumat apoi pe Moise și pe Aaron să ia cenușă din cuplor, pe care s'o arunce sus în fața lui Faraon. „Iehova a zis lui Moise și lui Aaron: Umpleşi-vă mâinile cu cenușă din cuplor, și Moise s'o arunce spre cer, sub ochii lui Faraon. Ea se va preface într-o țărăniță, care va acoperi toată țara Egiptului; și va da naștere în toată țara Egiptului, pe oameni și pe dobitoace la niște bube pricinuite de niște beșici fierbinți.” (2. Moise 9:8, 9) Aceasta a avut ca urmare că s'a produs beșicia fierbinți. Plaga aceasta a venit peste oameni și vite peste toată țara Egiptului.

15 Plaga a șasea a fost o solie pemaideparte a lui Christos și a rămășiței sale credincioase, care îl reprezintă pe pământ, și solia se vestește prin puterea și autoritatea lui Iehova. Cheia înțelesului plăgei aceasta se pare să fie dată în Apocalips 16:2,11. Aceasta arată că plaga va lovi pe toți aceia, care sunt membrii ai organizațiunii lui Satan, atât pe conducătorii, cât și pe susținătorii acestei organizațiuni nelegiuite.

16 Faraon s'a cugetat că cu toate înarmările și oștile sale poate să se împotrivescă lui Iehova, și că aceasta îi va reuși. Și tot așa au cugetat și Satan și reprezentanții lui pământeni, că ei ar putea încheia și a sui pe toate națiunile și popoarele depe pământ într-o legătură sau ligă și așa să se împotrivescă lui Iehova, intrucât și-au întemeiat organizațiunile lor proprii, și astfel vor slăpâni și asupra lumii fără întrerupere. (Isaia 8:9-13) Inși toate aceste încodiri a organizațiunii lumii trebuie să cadă, Iehova lasă pe rămășița sa credincioasă depe pământ, să vestească înaintea Diavolului și tuturor reprezentanților lui depe pământ că Liga Națiunilor, Tribunalul internațional de pace, tratatele de pace, conferința de desarmare, „anul sfânt”, planuri de prosperitate și toate încodirile de felul acesta nu vin dela Dumnezeu, ci dela Diavol, și că autorii și susținătorii lor sunt necurați, și o urciune în ochii lui Iehova, chiar dupăcum Uzia era necurat și din pricina nelegiuirii sale înaintea lui Iehova s'a făcut lepros. (2. Cronica 26:13-23) Vestirea soliei, care cum se descrie în Apocalips, a început cu revărsarea potirului prim, continuă încă încă încetare; și vestirea aceasta a adevărului în toate țările „creștinătății” prin radio, cărți, reviste și mărturie cu gura, pentru Egiptului modern a fost o plagă chiar și până în ziua de azi. Egiptenii din vechime au defăimat Numele lui Dumnezeu, deoarece durerile și bubele lor le-au cauzat chin, și Egiptenii moderni, reprezentanții pământeni ai lui Satan, defăimă și blastă în fața lui Iehova.

17 Plaga cu beșicile fierbinți a chinat pe vrăjitori cât

și pe ceilalți Egipteni. „Vrăjitorii nu s'au putut arăta înaintea lui Moise, din pricina bubelor; căci bubele erau pe vrăjitori, ca și pe toți Egiptenii”. Acești vrăjitori nu puteau să stea înaintea lui Moise, ca să-l confrunte; în acelaș fel caută acum vrăjitorii moderni, „Iane și Iambre” din pricina nelegiuirii lor, să se împotrivescă soliei lui Dumnezeu care vine prin Christos, dar aceasta nu o pot face cu reușită; sfârșitul lor este aproape, și căderea lor va fi cunoscută tuturor oamenilor care îi vor supraviețui. (2. Tim. 3:8) Preoșimea, „omul fărădelegii” și toți artiștii de gură moderni și proclamatarii „anului sfânt” în Egiptul modern sunt chinuși de mâncărime și rii, și așa în stare jalnică se fac cunoscut spre rușinea lor; ei urlă mereu și își arată durerea, dușmănia și indignarea provocată de solia adevărului ce li se pune în vedere clar, și prin urmare se fac vinovați de „nelegiuire pustitoare”. (Daniel 8:13) Martorul lui Iehova a primit poruncă dela Dumnezeu, ca să vestească solia adevărului, care în așa mare măsură chinuște pe adversarii Celui Prea Înalt. În loc să iele la inimă adevărul, contrarii își împietresc inimile contra Domnului, și pentru aceasta vin alle plăgi peste ei.

Plaga a șaptea

18 Plaga a șaptea a fost un polop de grindină, asemenea căreia n'a mai fost. „Șapte” este un simbol al perfecțiunii dumnezeiești, pânăcând grindina ilustrează adevăruri aspre și inviolabile, cari taie, zdruncină și omoară. În paralelă toate plăgile au a face cu vestirea soliei adevărului lui Dumnezeu, și această vestire a adevărului, sau această lucrare a martorilor lui Iehova depe pământ nu se va termina; pânăce nu vor da în știre toate soliele avertizatoare de răzbușarea și justificarea lui Iehova; și aceasta trebuie s'o facă înainte de Armagedon. Iehova putea să zdrobească cu desăvârșire Egiptul, atunci, când Faraon prima dată s'a codit să elibereze pe Izraeliți să plece; totuși i-a plăcut lui Dumnezeu, ca să dea lui Faraon și casei sale regale și mai multă mărturie. Toțasa ar fi putut Iehova să zdrobească organizațiunea pământeană a lui Satan, când Christos a venit la Templu; dar i-a plăcut să lase pe Satan să neargă maideparte și să rămână și pe maideparte, pentruca să se dea mai multă mărturie și puterea lui Iehova să se dovedească și mai atotputernică, pe maideparte, pentruca nimenea din lume să nu poată avea vre-un motiv să spună, că ar fi fost apucat de judecata lui Iehova pe neașteptate. Egiptul era deja cercetat de șapte plăgi; cu toate acestea, au servit numai la aceea, ca să împietrească inima lui Faraon. Scopul plăgilor peste Egipt a fost ca să pună clar în vedere Egiptenilor Numele și supremația lui Iehova. În loc să nimicească mai de vreme pe Faraon și organizațiunea lui, a declarat Dumnezeu „Pînăcând de data aceasta, am să trimit toate urgiile împotriva inimii tale, împotriva slujitorilor tăi și împotriva poporului tău, ca să știi că nimeni nu este ca mine pe tot pământul. Dacă mi-aș fi întins mâna și dacă te-aș fi lovit cu ciună pe tine și pe poporul tău, ai fi pierit depe pământ. Dar te-am lăsat să rămâi în picioare, ca să vezi puterea mea, și Numele meu să fie vestit în tot pământul.” (2. Moise 9:11-16) Celelalte plăgi care aveau să vie peste Egipt, și cari au și venit, erau avertismenturi și avertismente contra organizațiunii pământene a Diavolului. Aceste prevestiri avertizatoare în timpul prezent trebuie să se dea de martorii lui Iehova, ca membrii ai organizațiunii Templului său.

19 În polop puternic de grindină, în legătură cu tulburarea înfocată a lovit rodul, oamenii și vitele Egiptului Iehova a avertizat pe Faraon, dar acesta a nesocotit avertismentul; și acum Iehova a trimis plaga a șaptea peste Egipt: „Moise și-a întins toiagul spre cer; și Iehova

trănis tunete și piatră, de cădea foc pe pământ. Iehova a făcut să bată piatră peste țara Egiptului. A bătut piatra și focul se amesteca cu piatra; piatra era așa de mare încât nu mai bătuse piatră ca aceea în toată țara Egiptului decât este el locuit de oameni. Piatra a nimicit, în toată țara Egiptului, tot ce era pe câmp, dela oameni până la dobitoace; piatra a nimicit și toată iarba de pe câmp, și a fost frânt toți copacii de pe câmp.” (2. Moise 9:23—25) Plaga aceasta mare de grindină în timp de primăvară a venit peste Egipteni, ce reeșă din cuvintele versului treizecișimulea: „Inul și orzul se prăpădiseră, pentrucă orzul tocmai dăduse în spic, iar inul era în floare”; „Le-a bătut viile și smochinii, și a sfărîmat copacii din ținutul lor.” (Ps. 105:33) În paralelă, plaga aceasta a început în August 1928 să vină peste partea pământesească a organizațiunei lui Satan. Atunci a porneit Iehova poporului său depe pământ, căruia i-a transmis mărturia lui Isus Christos, ca să vestească solia Lui contra lui Satan și a organizațiunei sale. Acolo s'a început vestirea unei solii, care deatunci a fost răspândită în tot pământul; și solia aceasta o cunoaștem sub titlul *Declarație publică contra lui Satan și pentru Iehova*. Aceasta s'a adus mai întâi în public cu ocazia unei conferințe a poporului lui Iehova din Detroit, Michigan. Atunci au luminat fulgerele cu flacăra din Templu, și rămășița atunci prima dată a primit o privire clară în cauza mare discutabilă dintre Satan și Iehova. Îndeosebi dela acel timp înainte a început Dumnezeu să lase să fie „creștinătatea” lovită de bucăli mari de adevăruri tari și grele, care nu au asemănare în istorie; și aceasta s'a întâmplat, deoarece a sosit timpul pentru înmulțirea adevărului și pentru a da în știre că a sosit sfârșitul organizațiunei lui Satan. (Dan. 12:1; Apoc. 11:17) Ziua lui Iehova, ziua răzbumării sale și a justificării sale a sosit, și pentru aceasta trebuie să se proclame solia răsplătirei sale. Potopul puternic de grindină a nimicit dreptatea de sine a „creștinătății” (ilustrat prin nimicirea inului Egiptului), tot așa și hrana lor spirituală (ilustrată prin orzul Egiptului, care s'a nimicit), pe mai departe dulceața lor, cu care se mândrește (ilustrată prin smochinii cu rodul lor în Egipt, care asemenea s'au nimicit.) Minciunile lui Satan cari au găsit loc de scăpare în „creștinătate”, au început să fie măturate de acolo, și aceasta se întâmplă prin potopul adevărului. (Isaia 28: 2--17) Pentru aceea însă Iehova să se vestească prin martorii Lui solia adevărului în toată lumea Egiptului modern și s'o facă atență asupra puterii sale nemăsurată, precum și la aceea, că puterea aceasta se va manifesta cu desăvârșire în Armageddon.

* În Egipt, în împărăția lui Faraon, erau unii, cari au luat seama la avertismentul lui Moise despre viforul apropiat, când au auzit; alții din contră au neglijat și s'au cogit să dea oarecare atențiune avertismentului, și pentru aceasta a trebuit să sufere. „Aceia dintre slujitorii lui Faraon, cari s'au temut de Cuvântul Domnului, și-au adunat în case robii și turmele. Dar cei ce nu și-au pus la inimă Cuvântul Domnului, și-au lăsat robii și turmele pe câmp.” (2. Moise 9:20, 21) Așa se întâmplă și azi, pănăcând unii oameni din lume dau ascultare cuvântului de avertisment, care să dă din împuternicirea Domnului și prin puterea sa de martorii Lui, și caută loc de scăpare, pănăcând alții nesocotesc și disprețuiesc solia. Viforul mare a venit peste tot Egiptul cu excepția ținutului Goșen; și în acelaș fel se desearcă acum viforul mare peste lumea întreagă, cu excepția poporului lui Dumnezeu. „Numai în ținutul Goșen, unde erau copiii lui Israel, n'a bătut piatra.” (2. Moise 9:26) Adevărul urnat de strălucirea fulgerelor aduce acum mare bucurie inimii poporului credincios al lui Dumnezeu, care se află acum pe pământ; „pentru aceasta nu vine nici o plagă sau grindină pe vreun membru a poporului lui Dumnezeu. Ei locuiesc în locul de adăpost și de ocrotire a Celui Prea Inalt și

se bucură de binecuvântările, pe care li le dăruiește. Domnul, precum a promis dedemult: „Poporul meu va locui în locuința păcii, în case fără grijă și în adăposturi liniștite. Dar pădurea va fi prăbușită sub grindină și cetatea plecată adânc.” (Isaia 32:18, 19) Clasa sărăcă, bătrână lană și Iambre dimpotrivă trece printr'un timp de mare chin. Prin grindină și fulgere își pierd vederile, sunt loviți de grindină căpătând culorile cafenie și albastră, chinuși și necăjiți; cu toate acestea continuă să-și împietrească inimile. Este de lipsă o mărturie mai mare.

Plaga a opta

* Dacă Faraon ar fi satisfăcut provocarea Domnului făcută prin Moise, ca să elibereze pe Israel să slujească Domnului, aceasta ar fi fost o mărturisire publică a lui Faraon că nu a avut drept; dar mândria nu i-a îngăduit aceasta. Chiar așa este și azi: dacă uneltele pământești ale lui Satan ar asculta de solia lui Iehova pe care o vestește prin martorii Lui, prin aceasta ar admite că acești martori credincioși vorbesc adevărul; și aceasta ar fi o mărturisire publică a lui Satan și a merenarilor săi pământești în „creștinătate” că el, și întreaga lui organizațiune nu au nici o dreptate. Meren se pare că unii oameni din organizațiunea Diavolului ar fi bucuroși să poată părăsi războiul, pentrucă adevărul este o plagă prea mare pentru ei. Dar Satan a legat strâns „creștinătatea” și organizațiunea sa și toți membrii ei se împietresc din ce în ce mai mult contra intenției lui Dumnezeu.

* Plaga opta era un roi enorm de lăcuste; dar cum s'a declarat dela începutul acestui articol, în paralelă plăgile nu se împlinesc în aceeaș ordine cronologică cași zecelealte plăgi. Cheia priceperii acestei plăgi apare în Apocalips 9:1—12, unde este vorba despre lăcuste, care au venit peste lume. O explicațiune referitoare la aceasta se găsește în „Licht” (în nemțește), vol. 1, pag. 110—159. Venirea lăcustelor dinspre răsărit — care este aceeaș direcție, de unde vin „împărății dela răsăritul soarelui” — dă o cheie pentru priceperea înțelesului acestor plăgi paralele. „Moise și-a întins toiagul peste țara Egiptului; și Iehova a făcut să sufle un vânt dinspre răsărit peste țara toată ziua și toată noaptea aceea. Dimineața, vântul dinspre răsărit adusesse lăcustele. Lăcustele au venit peste țara Egiptului, și s'au așezat pe toată înlinderea Egiptului; erau în număr atât de mare, cum nu mai fusese și nu va mai fi un astfel de roi de lăcuste.” (2. Moise 10:13, 14) „El a zis, și au venit lăcuste, lăcuste fără număr, cari au mâncat toată iarba din țară, și au mistuit roadele depe câmpiile lor.” — Psalm 105:34, 35.

* Focul de baraj al mărturiei adevărului îndreptat către conținutul în ultimii pușini contra „creștinătății”, a adus o mare plagă asupra organizațiunei vizibile a lui Satan. Între aceste salve trase asupra dușmanului, se poate socoti solia, pe care o conțin broșurile „Criza”, „Împărăția, un loc de scăpare” și „Despărțirea oamenilor”. Primul atac în masă organizat al acestor lăcuste a fost executat în 22 Mai 1932 asupra localității Bergebfeld în statul New-Jersey, și lucrul acestor martori ai lui Iehova a progresat și s'a lăsat, din îndurarea Domnului. Cu toatecă există anumite semne că unii din aceste uneltele ale Diavolului ar fi bucuroși să cedeze. (2. Moise 10:7—11), totuși oarecare căință ce vine din partea unor astfel de servi ai lui Satan, nu vine din o inimă sinceră ci este cu totul făfărie. Martorii lui Iehova, amăsurat poruncii sale trebuie să proclame și pe mai departe încunoștințarea și avertismentul său, pentrucă să știe toți că Iehova este Dumnezeu adevărat și îndeosebi că cei cu bunăoțință să aibă ocazie să iei poziție de partea lui Iehova. Precum plaga de lăcuste a venit peste Egipt, așa și plaga paralelă nu numai că s'a început, dar con-

lină într-una să pustiască Egiptul din prezent, care cuprinde toate țările „Creștinătății”.

Plaga a nouălea

26 Plaga a nouălea peste Egipt consta în întunecime deasă peste toată țara Egiptului, cu excepția sinutului unde locuiau Izraeliții; pentru că acolo aceștia au vădit lumină în locuințele lor. Întunecimea aceasta se dezvoltă de obicei în inimile acelor, cari nu au credință în Dumnezeu, o groază; și deoarece Faraon avea inimă impietrită și nu a avut credință în Dumnezeu, când a venit plaga aceasta peste el a fost cuprins de groază, și a dorit ca Izraeliții să părăsească țara: „Domnul a zis lui Moise: întinde-ți mâna spre cer, și va fi întunecere peste țara Egiptului, așa de întunecere de să se poată pipăi. Moise și-a întins mâna spre cer; și a fost întunecere deasă în toată țara Egiptului, timp de trei zile. Nici nu se vedeau unii pe alții, și nimeni nu s'a sculat din locul lui timp de trei zile. Dar în locurile unde locuiau toți copiii lui Izrael, era lumină. Faraon a chemat pe Moise, și a zis: Duceți-vă, să slujiți Domnului! Să nu rămână în țară decât oile și boii voștri; copiii voștri vor putea merge și ei împreună cu voi”. — 2. Moise 10:21—24.

27 Să observăm cu Moise cu ocazia prochemării unora din plăgile trecute și-a întins toiașul asupra țării Egiptului, dar cu ocazia prochemării plăgii a nouălea, și-a întins mâna spre cer. În aparență aceasta dă de înțeles în grai simbolic că solia aceasta de prevestire și avertisment, pusă la cale prin poruncă dumnezeiască, privește lucruri cerești, care sunt cu totul întunecate pentru membrii părții vizibile a organizației lui Satan, îndeosebi pentru elementul religios sau așa numit „spiritual”. În anul 1919 s'a întemeiat Liga Națiunilor, și a-nume ca înlocuire pentru Împărăția lui Dumnezeu. Liga aceasta a fost salutată de către cler, care constituie partea văzută a organizației lui Satan, ca fiind „expresiunea politică a Împărăției lui Dumnezeu de pe pământ”. Prin aceasta au demonstrat faptul, că ei nu au o pricepere adevărată despre Împărăția lui Dumnezeu. În anul 1920 martorii lui Iehova au scos în reședința pământescă a stăpânirii bestiale a lui Satan, o declarație publică, prin care s'a arătat că Liga Națiunilor este o odraslă a Diavolului și este cu totul dușmană Împărăției lui Dumnezeu. Declarațiunea aceea, care a ieșit din London, era o prevestire deosebită de avertisment îndreptată către „Stăpânitorii lumii.” Ea accentuă faptul că Satan prin reprezentanții lui de pe pământ a întemeiat o iscodire grozavă, anume Liga Națiunilor, și că aceasta acționează în mod pustiitor, deoarece este o înlocuire făcătoare de rău pentru Împărăția lui Dumnezeu. Dar în loc să fi dat atenție avertismentului acela, stăpânitorii „creștinătății” au continuat să-și bată joc de solie, să-și impietrescă inimile și să se împotrivescă lui Dumnezeu. „Nelegiuirea pustiitoare” datează de la acel timp, deoarece atunci și acolo au primit un anunț deosebit de avertisment, că Liga Națiunilor este dușmană Împărăției și este o mare uricune în ochii lui Dumnezeu. De la acel timp încolo a fost acoperită creștinătatea de întunecime groasă. Cu toatecă conducătorii „creștinătății” au primit o deplină ocazie să cunoască adevărul și să se arate ca prietenii Împărăției lui Dumnezeu, toșții s'au codit să-i dea atenție: „Dar ei nu vor să știe de nimic, nu pricep nimic, ei umblă în întunecere; de aceea se clatină toate temeliiile pământului.” (Ps. 82:5) Aceasta a indicat exact timpul, despre care profetul Isaia vorbește dupăcum urmează: „Căci iată, întunerecul acoperă pământul, și negură mare popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine.” (Isaia 60:2) De la acel timp încolo toți adversarii hotărârilor lui Iehova, îndeosebi clasa „omului fărădelegii” (Iane și Iambre „sunt întunecați în minte” (Efes. 1:18), din pricina stărei rele a inimii lor.

Ei au fost făcuți atenți și avertizați, că se opun lui Dumnezeu și Împărăției sale; dar s'au codit să dea atenție soliei de avertisment. La unii ea aceștia se referă următoarea profeție a lui Dumnezeu: „Să li se prefacă masă într-o cursă, și liniștea într'un laț! Să li se întunece ochii și să nu mai vadă, și clatină-le mereu coapsele!” — Psalm 69:22, 23.

28 Iehova spune: „Eu sunt Iehova... Eu întocmesc lumina și fac întunerecul.” (Isaia 45:6, 7) „Întunecere va urmări pe vrăjmașii Lui.” (Naum 1:8) Iehova a fost cel ce a pricinuit întunerecul în Egipt; și așa a venit acum întunecere asupra organizației lui Satan la porunca Lui. (Ezechiel 32; Prov. 48:19; Isaia 8:22; Zef. 1:15) „Al cincilea a vărsat polirul lui peste scaunul de domnie al fiarei și împărăția fiarei a fost acoperită de întunecere. Oamenii își mușeau limbile de durere. Și aușul pe Dumnezeu cerurilor, din pricina durerilor lor și din pricina rănilor lor rele, și nu s'au pocăit de faptele lor.” (Apoc. 16:10, 11) Nici o parte a „creștinătății nu are azi vre-o lumină despre Împărăția lui Dumnezeu. Străduințele ierarhiei romano-catolice, de la proclamarea anul 1933 de un „an sfânt”, nu a adus **creștinătății** nici o lumină în nici o măsură, ci dimpotrivă o întunecime și mai mare. Iehova a retras de la lume orice lumină. Urletul săjarnic al preoșimei în mișcarea lor actuală „înapoi la biserică!” nu aduce nici **lumină**, nici ajutor, ci numai întunecere și dezamăgire. **Elementele comerciale și politice ale lumii**, cari s'au lăsat în hădejea că în urma serviciului preoșimei vor câștiga favoarea lui Dumnezeu, recunosc acum mai clar decât oricând mai înainte că Dumnezeu nu împărtășește în binecuvântarea sa nici clerul, și nici vre-un plan al acestuia. Da, azi mii de preoși sunt fără ocupație (șomeri) și nu mai au posibilitatea, ca să-și verse asupra oamenilor puhozile lor de cuvinte, prin cari au putut până acum să se susțină. Cele trei zile de întunecere peste Egipt înseamnă simbolic că întunerecul prezent al lumii va ține până în Armaghedon, când apoi întreg sistemul Diavolului va epuiza în abisul întunerecului etern.

29 Martorii credincioși ai lui Iehova se găsesc acum în Templu, în umbra Celui Prea Înalt, unde se bucură de lumină vecinică despre slava Domnului și a Împăratului său, Domnitorilor lumii aceștia rele de sub Satan și slujbașii lui. Templul lui Dumnezeu este un loc de întunecere, deoarece nimeni dintre ei nu poate să facă o privire în El. În Templu însă Christos Isus luminează pe rămășița sa credincioasă și îi trimite ea pe martorii Lui, ca depe aboperișul caselor să proclame solia lui Dumnezeu despre răzbuțarea lui Dumnezeu și despre Împărăția sa. (Matei 10:23, 27) Dupăce rămășița a primit plata „numelui nou”, orice legătură au rupt cu „creștinătatea”. (Zah. 11:9-17) Prevestirea și avertismentul către domnitori a avut loc; și acum martorii lui Iehova, rămășița și-a, va face tot posibilul pentru oamenii cu simț bun pentruca aceștia să poată auzi adevărul și să poată lu poziție. În vreme ce lumea este acoperită cu întunecere Iehova continuă să lase să strălucească lumina sa credincioșilor săi, și să le dea o privire minunată în Căvântul său, ce au sperat că vor primi vre-odată pe pământ. Aceasta face indicație la aceea, că hătălia est aproape.

30 Faraon se învoi acum să lase pe Izraeliți să plece cu condițiunea, ca să-și părăsească lucrurile potrivite pentru comerț. În acelaș fel fac acum stăpânitorii lumii îngăduințe acelor, cari servesc pe Iehova Dumnezeu, anume cu condițiunea, ca să lase pe martorii lui Iehova să păsească cu mâinile goale înaintea Domnului, și să li se răpească orice mijloace cu ce ar putea „să aduc jertfa necurmată” Domnului. Martorii credincioși ai lui Iehova nu se vor împăca cu nici o condițiune de acest fel, ei vor asculta de Iehova și nicidecum de oameni și de Diavol. Această atitudine a marturilor lui Iehova înt

(2. Moise 12:12, 13) „Cum a lovit pe toți întâi născuți din Egipt, pârga puterii în corturile lui Ham.” (Ps. 78:51) „A lovit pe toți întâi născuți din țara lor, toată pârga puterii lor.” (Ps. 105:36) „La miezul nopții, Domnul a lovit pe toți întâi născuți din țara Egiptului, dela întâiul născut al lui Faraon, care ședea pe scaunul lui de domnie, până la întâiul născut al celui închis în temniță, și până la toți întâi născuți ai dobitoacelor.” — 2. Moise 12:29.

Întâi născuți

²⁶ Ultima plagă în Armaghedon va veni peste lume. Dar cine sunt întâi născuți antilipici? Fiul întâi născut este, cum declară legea lui Dumnezeu „cel dintâi rod al puterii lui”. (5. Moise 21:17) Faraonul antilipic, adică Diavolul, are copii, și între aceștia se află și „neghina” și clerul. (Matei 13:38; Ioan 8:44) Alte texte Scripturale identifică pe alții dintre acești copii. (Faple 13:8, 10; 1. Ioan 3:8, 10, 12) Întâi născuți ai Egiptului ilustrează astfel pe toți copiii lui Satan, care sunt membrii organizației sale pământești, care sunt „cel dintâi rod al puterii lui”, anume capii lor, conducătorii cei nelegiuți cari se opun lui Dumnezeu și întâi secțiunilor religioase, comerciale și politice a organizației sale vizibile. Întâi născuți a fiecărei părți a organizației lui Satan au fost stârpiți atunci; și în paralelă înseamnă aceasta pe „omul fărădelegii”, pe „fiul pierzării”, forța nelegiuită, și cuprinde pe toți aceia, cari își folosesc puterile pentru executarea iscodirilor lui Satan, și între acestea este și falsificarea Împărăției lui Dumnezeu, anume Liga Națiunilor. Satan poartă în zilele noastre război contra rămășiței lui Iehova, „adunarea celor întâi născuți”, și i-ar nimici, dacă nu l-ar împiedeca puterea Domnului în aceasta. Unicul scut pe care îl au acești martori credincioși, vine dela Domnul, și anume îi ocrotește din pricina ascultării lor față de porunca lui Iehova: pe care le-a dat-o prin mai marele decât Moise, Christos Isus. — Faple 3:23.

²⁷ Unghearea mielului și mâncarea lui s'a întâmplat înainte de stârpirea întâilor născuți ai Egiptului. Așa e premergătoare moartea lui „Christos a paștelui nostru” și însușirea meritului său de cei născuți de spirit; stârpirea întâilor născuți ai lui Satan în Armaghedon. Precum în noaptea aceea fatală, a trecut pelângă întâi născuți ai lui Israel și au rămas crâștați, așa se va trece pelângă rămășița credincioasă, membrii căreia se socotesc la întâi născuți ai lui Iehova, și vor rămânea ocrotiți în bătaia zilei celei mari a Alotputernicului Dumnezeu. Pe baza scutului lui Iehova, vor supraviețui Armaghedonul. Dar „turma mare” dimpotrivă nu va supraviețui Armaghedonul, deoarece nu aparține „adunării întâilor născuți”, și prin urmare nici nu este arătată în icoana sau ilustrația aceasta. Scriptura vorbește cu Dumnezeu a promite, să păstreze o rămășiță, ~~de la~~ o mulțime mare de popor. (Ioan 2:32; Isaia 10:21-23) „Turma mare” este sorbită să moară. Scriptura arată și aceea că clasea Ionadab va supraviețui Armaghedonul; dar nu din același motiv, pentru care Domnul va ocroti pe rămășița întâilor născuți.

Alte icoane împlinite

²⁸ Mielul din umbră sau de paști a fost luat în casă în ziua a zecea a luni Nisan, și în paralelă înseamnă aceasta, primirea mielului — deseriș ca „un miel cași înjunghiat” — ca pe Împăratul lui Iehova așezat în slujbă precum și primirea Împărăției și răspunderea deplină legată cu interesele Împărăției. În ziua a zecea a luni Nisan 33 după Christos, Isus a călărit în Ierusalim, și s'a oferit ca rege iudeilor; și aceasta a arătat în paralelă că luarea mielului în casă dela 1918 d. Ch. înseamnă cu mult mai mult decât primirea lui Isus ca jertfă de

răscumpărare ca „mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii”. În această zi a lui Iehova mâncarea mielului, trebuie să însemne nu numai însușirea meritului său care curăță păcatele, ci și participare la lucrare, a face cecace, pentruce a fost trimis Isus pe pământ, anume ca să jună mărturie pentru Numele lui Iehova, spre justificarea Numei lui său sfânt. Astfel înseamnă aceasta și intrarea în bucuria Domnului, cecace azi este lăria rămășiței. Pemaideparte înseamnă aceasta că în organizația lui Dumnezeu sau între poporul Lui nu poate să fie nici o necurățenie, provenită din atingerea sau prin un compromis cu organizația lui Satan. Între poporul lui Dumnezeu nu poate fi „aluatul fariseilor, care este fărădelegă” ce înseamnă neglijarea sau refuzul, de a mărturisi pe Domnul înaintea oamenilor. (2. Moise 12:8, 10, 14-20; Luca 12:1; 2. Cor. 6:16-18) Martorii lui Iehova trebuie să fie cu totul despărșiți (izolați) de organizația lui Satan.

²⁹ Izraeliții au fost îndrumați ca să fie grăbiți, să-și încingă coapsele, să se încalze și să țină toiagul în mână. În paralelă, aceasta înseamnă că martorii lui Iehova nu sunt subordonați lumii acesteia, nici organizației lui Satan și de pretențiile ei; ci dimpotrivă că ei sunt subalternii „stăpânilor înalte”, gala de călătorie și gata să părăsească Egiptul modern, deoarece ei văd că organizația diavolească în scurt timp va fi măturată de pe pământ. (2. Moise 12:11) Izraeliții trebuiau să rămână în case până dimineață și sub scutul sângelui; și aceasta înseamnă în paralelă că rămășița lui Iehova este ascunsă acum, și stă sub scutul lui Iehova și a Justificatorului său „în umbra Celui Prea Înalt”, și astfel va fi păzită, „pânăce va trece mânia.” Credincioșii din îndurarea Domnului au intrat acolo, și așa au inclus-o în urma lor. — 2. Moise 12:22; Psalm 91:1-5; Isaia 26:20, 21.

³⁰ Sângele mielului de paști a fost stropit în public pe pragul de sus a ușii și peste grinzile cășilor lui Israel și aceasta nu înseamnă numai o mărturisire publică a credinței în sângele lui Christos Isus, ca preț de răscumpărare stabilit de Iehova pentru omenire, ci înafară de aceasta mai înseamnă pentru rămășiță că toți aceia, cari fac parte din clasa aceasta, sunt iudei, adică unii cari laudă pe Iehova, și se supun prescripțiilor Justificatorului și Marei Preot al lui Iehova, Christos Isus, mai marele decât Moise; pemaideparte arată că a sosit ziua judecării sau a răzburării lui Dumnezeu, și că răzburarea aceasta în scurt timp se va demonstra în Armaghedon prin nimicirea „întâilor născuți” ai organizației lui Satan. Sângele era așa dar atât o declarațiune publică cât și o mărturie despre stârpirea apropiată a dușmanilor lui Dumnezeu. Martorii lui Iehova, întâi născuți ai Lui, cari se află încă pe pământ, trebuie să vestească adevărul acesta, deoarece este o anunțare a răzburării sale. Este adevărat că sângele arată că cei de sub el spun: Eu am acceptat sângele lui Isus Christos ca prețul meu de răscumpărare; — totuși sângele acesta înseamnă mai mult pentru rămășiță. Fiindcă sângele pe pragul de sus a ușii este sângele jertfei, care pune în valabilitate de drept noul Testament sau legământul nou, astfel că de înțeles că întâi născuți ai rămășiței au intrat în legământul nou, a cărui scop principal stă în aceea de a aduce la iveală un popor pentru Numele lui Iehova, care popor trebuie să aibă o parte la justificarea Numei lui acesta sfânt. Acestei rămășiță a martorilor lui Iehova a dat Cel Prea Înalt „numele nou” și prin aceasta le-a arătat că ei sunt „un popor pentru Numele său”. Sângele stropit la intrarea cășilor, putea deci să ilustreze că legământul nou din privința rămășiței a fost inaugurat; și pentru aceasta trebuie să fie credincioși Numei, pe care le-a dat Iehova, întrucât continuă cu credincioșie să mărturisească pentru Numele său.

Intrebări pentru studiu berean

- Alin. 1--3. In ce legătură stă trimiterea lui Moise în Egipt de Iehova cu trimiterea lui Isus pe pământ, și care a fost scopul trimiterii în toate cazurile? Arată importanța cunoștinței lui Iehova și a Fiului său Isus Christos. Dacă noi comparăm evenimentele din Egipt, scopul lor și rezultatul cu felul plăgilor paralele, scopul lor și punctul lor final, ce găsim?
- Alin. 4--8. Ce a fost plaga a treia peste Egipt? Arată cum natura, și felul acestei plăgi, cum a fost prochemată și cine a fost lovită cu ea, ilustrează potrivit ceea ce Iehova a voit să prezică prin ea.
- Alin. 9--12. Cine a fost lovit de plaga a patra, și ce se arată prin aceasta? In ce a constatat plaga aceea și care este dovada că icona aceea profetică s'a împlinit?
- Alin. 13--15. Descrie plaga a cincia. Pentru ce a trebuit să vină peste Egipt? Ce s'a arătat prin ea înainte? Arată împlinirea paralelă a împrejurării, că „din vitele copiilor lui Izrael nu a pierit niciuna”?
- Alin. 16--19. Ce a fost plaga a șasea? Cum a fost prochemată și cine a fost lovit de ea? Când și cum se împlinește aceasta în paralelă?
- Alin. 20--22. Arată înțelesul a) plăgei a șaptelea compusă din tunet, grindină și foc, și b) timpului și efectul acestei plăgi. Când și cu ce rezultat s'a împlinit partea aceasta a icona profetică? In ce fapte vedem noi împlinirea 2. Moise 9:20, 21 și 26?
- Alin. 23--25. Explică pentru ce tot nu s'a învoit Faraon să elibereze pe Izraeliți să slujească lui Dumnezeu. Arată aplicarea acestui fapt profetic. Descrie plaga opta și cum s'a împlinit ea profetic.
- Alin. 26--29. Ce am observat cu privire la felul cum au fost prochemate aceste plăgi? Ce s'a arătat prin aceasta simbolic? Ce a fost plaga a nouălea? Când, prin ce întâmplare și stări a fost lovit Egiptul modern de această plagă? Explică faptul profetic că și cu ocazia acestei plăgi „copiii lui Izrael” nu au fost atinși.
- Alin. 30--32. Ce dovedește că cele dintâi nouă plăgi încă tot ating Egiptul paralel, pemaideparte că 2. Moise 10:28, 29 a prezis starea actuală din „creștinătate”?
- Alin. 33. Ce se pare să se prezică în împrejurarea că Izraeliții au luat împrumut dela Egipteni multe javere, argint și aur?
- Alin. 34, 35. Ce alitudine a luat Faraon în vremea aceasta, și ce prevestire i s'a mai dat din partea lui Moise? Repetă pe scurt îndrumările pe care le-a dat Iehova lui Moise pentru Izraeliți, ca să-i pregătească pentru plaga din urmă. Care este înțelesul profetic a împrejurării că moartea întâilor născuți trebuia să aibă loc în miezul nopții?
- Alin. 36, 37. Arată cine sunt întâi născuții antitipici ai Egiptului, adu dovezi scripturale pentru aceasta. Ce se arată profetic prin juighierea mielului și mâncarea lui înainte de tăierea întâilor născuți? Ce se va întâmpla în Armaghedon cu „urina mare” și cu clasa Ionadah?
- Alin. 38--40. Ce s'a ilustrat a) prin împrejurarea că Izraeliții ascultători în ziua a zecea a lunii Nisan au luat mielul în casă; b) prin aceea că sângele mielului în public l-au stropit pe ușorii și grinzile căsii, și c) prin îndrumarea însemnată în 2. Moise 12:11, de a rămânea în case până dimineața?
- Alin. 41. Cum se poate stabili că cine poate să serbeze cina Domnului? Ce însemnătate, hotărât mai mare este legală acum de serbarea de amintire?
- Alin. 42. Cum servese Psalm 29:2; 2. Tim. 2:11, 12 și 1. Cor. 10:16, 17 pentru a stabili că cine poate să ia parte la serbarea memorabilă.
- Alin. 43, 44. Ce a fost scopul principal al lui Iehova, când pe Moise l-a trimis în Egipt, iar pe Isus pe pământ? Cum procedează El în „ziua lui Iehova”, ca să execute pedepșă scopul acesta?
- Alin. 45. Arată încercarea disperată pe care Satan o întreprinde, ca să doboare pe fiecare, cine în parte cu vrednicie la serbarea de amintire. Cum să se poarte aceștia pemaideparte? Cu ce asigurare și cu ce rezultat final?

(W. T. din 15 Martie 1931)

CURAJ ȘI BIRUINȚĂ

Aceste cuvinte sunt adresate oamenilor cari au consimțit pe deplin să facă voința lui Dumnezeu.

Iehova a ales dintre națiuni un popor pentru numele său și l-a onorat cu numele său. El a pus pe tronul său în Sion pe puternicul său funcționar executor și l-a trimis să zdrobească pe dușman și să justifice numele lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă luptă prin care se exprimă întreagă răsbunarea lui Iehova împotriva celor nelegiuți. Mai departe înseamnă încercarea extremă, a celui rău de a nimici pe accia pe cari și-a pus Iehova numele său. În această luptă nu se va da și aici nu se așteaptă milă. Celor unși și însărcinași de Iehova, Dumnezeu le zice acum: „Nu voi lăsa până nu se va arăta dreptatea Sionului ca lumina soarelui și izbăvirea lui, ca o făclie care s'aprinde.”

Domnul s'a ridicat și acum îi va face pe toți cu forța să știe că el, care singur se numește Iehova, este Dumnezeu. Domnul este în templul său cel sfânt și poruncește tuturor să tacă și să asculte mesajul său. Cea mai mare favoare care a fost dăruită vreodată oamenilor constă din aceea de a fi pe partea lui Iehova și de a avea voie a servi în organizațiunea sa. Numai puțini oameni de pe pământ posedă în prezent această favoare. Fericită este soarta ta și mare este răspunderea ta dacă aparți-i la aceștia.

Martorilor unși ai lui Iehova li s'a dăruit mult și li s'a încredințat încă și mai mult, și Isus zice despre ei: „Cui i s'a dat mult, i se va cere mult; și cui i s'a încredințat mult, i se va cere mai mult.” Iehova a dăruit poporului său adevărul și i-a făcut cunoscut pentru ce a permis ca Satan să-și facă un timp oarecare lucrul său nelegiuit. La sfârșitul acestui period pune să se deie o mărturie universală tuturor acelor care voiesc să asculte și după aceea își va descoperi supremația în bătălia zilei sale celei mari. El cere dela martorii săi ca să transmită această mărturie. Domnul a încredințat unșilor săi interesele împărăției sale de pe pământ și cere ca ei să-i deie socoteală deplină și satisfăcătoare în ceea ce privește oficiul lor. Sute de ani au așteptat oamenii sinceri venirea Domnului Isus și a împărăției sale și s'au rugat în acest înțeles. Acel mare eveniment a sosit acum. Scopul principal al împărăției este justificarea numelui lui Iehova, și de aceea va dovedi că Satan este un mincinos, că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și atotputernic, izvorul vieții, și că el poate avea oameni pe pământ cari-i vor rămânea credincioși, și că el poate întemeia și va și întemeia dreptate pe pământ. Un alt scop al împărăției este să dăruiească viață veșnică celor ascultători și cari se supun lui Dumnezeu în ascultare deplină. Cine crede în Dumnezeu și în Christos Isus și se dovedește credincios va trăi, dar cine refuză ascultare va rămânea pe partea Diavolului sub blestem și va fi nimicit.

Din acest motiv a încredințat Dumnezeu martorilor săi lucrarea publicării acestor adevăruri printre oameni. Acela dintre cei însărcinași în felul acesta de Domnul care nu voiește și refuză să deie mărturia după cum s'a poruncit va fi nimicit.

Chestiunea de controversă este acum atât de clară și limpede încât nu există nicio scuză de a o ocoli. Cine va rămânea credincios și statornic pe partea Domnului și va îndeplini cu credincioșie datoria sa? Iehova zice acum celor unși: „Fiule, păzește sfaturile tatălui tău, și nu lepăda învățătura mamei tale.” Porunca lui Iehova este voința sa exprimată pentru toți aceia cari se află cu el într-o legătură de legământ. („Mama” copilului lui Dumnezeu este organizațiunea lui Iehova, și legea ei este învățătura care este dată celor unși prin Christos Isus, capul organizațiunii.) Despre această zi este scris: „Din Sion va ieși Legea”. Toți fiii născuși prin organizațiunea lui Dumnezeu sunt învățați de Iehova prin Christos Isus și de aceea sunt Dumnezeu și Christos Isus singurii învățători. Iehova a făcut poporului său prin Christos Isus clar însemnarea voinței sau poruncii sale. El instruieste prin Christos membrii organizațiunii sale. De aceea cere Domnul ca unșii săi să-și deie silința să asculte voința sa și să observe și să urmeze cu luare-aminte instrucțiunile organizațiunii principale divine ca lucrul de mărturie să fie făcut conform ordinei sub supravegherea și sub conducerea lui Christos Isus. El este Moise cel antilpic, marele profet, despre care este scris că cine nu va asculta de el va fi nimicit. Domnul a arătat poporului său că el transmite acum pe pământ poruncile organizațiunii sale prin canalul acelei organizațiunii. Dacă primești prin urmare astfel de instrucțiuni este datorința ta și privilegiul tău să le urmezi cât se poate de repede și cu credincioșie. (Ascultarea față de porunca sau instrucțiunile lui Dumnezeu să nu fie însă pricinuită de speranța de răsplată. Desigur Domnul va răsplăti la sfârșit pe cei ce rămân credincioși însă răsplata este mai puțin importantă decât ascultarea credincioasă.) Cauza sau motivul pentru ce servește cineva credincios pe Domnul trebuie să fie iubire, adică devotament dezinteresat față de Iehova fiindcă este bun și cu totul drept. Devotamentul din inimă nu-i permis să fie împărțit între Dumnezeu și o creatură oarecare sau altceva. De aceea sună porunca lui de primă importanță: Să nu ai alt Dumnezeu afară de Iehova și să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău. Această măsură nu se schimbă și se aplică la toate creaturile cari au făgăduit solemn a face voința sa. Ei nu pot da onoare steagurilor și oamenilor prin ceea ce s'ar atribui puterii și lucrării omenești mântuire și salvare. Cine iubește pe Dumnezeu și pe Christosul său trebuie să deie onoarea și să atribuie mântuirea numai lui Dumnezeu prin Christos Isus, Regele său.

Fiii lui Dumnezeu, urmașii adevărași ai lui Christos Isus nu vor face pagubă nimănu. Ei vor urma fiecare lege din lume care este în armonie cu Dumnezeu, însă ei nu vor asculta nici-o lege prin care ar trebui să fie necredincioși lui Iehova și împărăției sale. Ei vor asculta mai bine pe

Dumnezeu decât pe oameni și ei vor face aceasta prin mila sa totdeauna. În ascultare față de porunca Domnului martorii credincioși duc acum mesajul adevărului la popor și prin aceasta slujesc pe Iehova, după cum a poruncit. Prin aceasta aduc asupra lor mânia Diavolului și a tuturor instrumentelor sale pământești fiindcă Diavolul și reprezentanții săi au conspirat împreună să nimicească pe toți cari slujesc pe Iehova. Unii cari începuseră să îndeplinească voința lui Dumnezeu au devenit fricoși și au alunecat, însă cei ce iubesc pe Dumnezeu fac cu bucurie voința sa și se încred în el neclintit, și în fața celei mai mari împotriviri merg înainte deoarece Domnul le dă mângâiere și putere.

În câmpia Moabului Moise a adunat pe poporul Domnului și i-a vorbit la porunca lui Iehova. Moise a reprezentat pe Christos și cuvintele sale au fost scrise spre mângâierea rămășiței care este acum pe pământ. (Mai marele Moise zice acum martorilor lui Iehova: „Când mergi la luptă împotriva dușmanilor tăi, nu te teme de ei. Întăriți-vă și îmbărbătați-vă! Nu vă temeți și nu vă înpăimântați de ei, căci Domnul, Dumnezeul tău, va merge El însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa.”) Curaj înseamnă încredere necondiționată și nădejde în puterea supremă care te sprijinește. Iehova și Christos Isus sunt înaltele puteri pentru toți cari se află într-un legământ cu Dumnezeu. Toată puterea aparține lui Iehova și el a pus-o în mâinile lui Christos Isus pentruca să o întrebuițeze atât în cer cât și pe pământ. Cei curagioși sunt aceia cari cerceleză cu laure-aminte adevărul pe care-l descoperă Domnul și-l dă poporului său prin canalul său pământesc și cari împlinesc apoi cu bucurie poruncile organizației încrezându-se pe deplin în Domnul. Cei ce și dau importanță nu sunt curagioși deoarece nu se încred în Domnul, ci în puterea și înțelepciunea lor.)

Timpul exact când se va da lupta Armagedonului n'a fost descoperit încă. Faptul însă că Domnul Isus este în templu, că a descoperit unșilor însemnarea profeției lui Habacuc și cu deosebire motivul pentruce este prigonit acum poporul lui Dumnezeu, mai departe însemnarea cântecului de mântuire, înțelegerea adevărată în cecece privește „mulțimea mare de oameni” și cu privire la Filistenii și alte profeții, aceste fapte sunt o dovadă puternică pe lângă aceea că Armagedonul este foarte aproape. A ști cât de aproape este nu este așa de important, deoarece este cu mult mai important că martorii lui Iehova împlinesc acum cu energie și sârguitor poruncile Domnului și observă legile organizației sale. Pentru a face aceasta trebuie să aducă mesajul împărăției între popor și trebuie să facă lucrul acesta cu credincioșie fără să fie seama de vreo împotrivire oarecare pe care o pune dușmanul în cale. Niciun martor credincios al lui Iehova nu va zice fraților săi: „Noi nu isprăvim nimic și revista „Turnul de Veghere” nu cuprinde numai părerea unui om.” Astfel de observări dovedesc necredincioșie. Aceasta este ziua lui Iehova. El conduce pe poporul său și zice acum membrilor organizației sale: „Nu-ți fie frică, să nu-ți slăbească mâna”. Cine are frică de oameni este egoist și unul ca acesta va căuta

o scuză să înceteze în servicii, sperând că va veni un timp mai favorabil. Printr'un astfel de sofism (raționament fals dar având aparența adevărului) cei credincioși nu se vor lăsa să fie înșelați. Iehova nu va aproba niciodată pe un om necredincios și nici n'a făcut aceasta niciodată. În această zi când Domnul a dat poporului său multe-celea și i-a încredințat toate interesele împărăției sale de pe pământ, cere credincioșie absolută în serviciu. Credincioșie înseamnă stăruință, gândire neîncetată la interesele împărăției și o bună administrare a lor. Nu-i destul a zice: „Eu stau pe partea lui Iehova”, ci toți cari voiesc să aibă acum aprobarea sa, trebuie să-și dovedească devotamentul lor neîmpărțit față de Dumnezeu și organizația sa. Cuvintele profetului Iehova se aplică acum la toți aceia cari stau cu el în legământ, și lor le zice: „Iubiți dar pe Domnul, toți cei iubiți de El. Căci Domnul păzește pe cei credincioși, și pedepsește aspru pe cei mândri”. Un punct vital pentru poporul lui Dumnezeu este acum: Cădea-vor membrii organizației divine, sau își vor păzi neprihănirea și vor lua parte la justificarea numelui lui Iehova? Iehova declară acum că numele său trebuie să fie justificat, și după ce a așezat pe Regele său în Sion pe tron nu se va odihni până când nu se va arăta dreptatea Domnului, și până ce nu va străluci din Sion izbăvirea ca o lumină pe un munte înalt pentruca națiunile să știe că el este Dumnezeu. Martorii credincioși și adevărați vor asculta curajos pe Domnul și vor locui veșnic la el. Cei fricoși, cei egoiști și cei cărtitori sunt excluși deoarece Domnul declară că îngerii săi vor culege pe unii ca aceștia și-i vor arunca în întuneric

Iehova a dat numele său celor credincioși și a declarat că-i va întrebuița ca să facă cunoscute națiunilor că el este Cel Prea Înalt. Din acest motiv ține acum pe cei credincioși în mână sa întocmai ca pe o coroană și o diademă regală. Vouă, cari sunteți credincioși lui Iehova, vă zice acum: „Pregătiți calea poporului;... ridicați un steag peste popoare pentruca să cunoască calea adevărată! Șatan se va îngriji ca unii cari se cred înțelepți și nu iubesc pe Dumnezeu să se numere printre unși și să caute să explice acestora că acum nu este timpul de a țrezi pe mulțimea mare de oameni, ci mai târziu se va face mai mult. Prin aceasta se intenționează în mod viclean să vă îndemne la nelucrare. Nu vă lăsați însă să fiți înșelați prin astfel de vorbiri. Cuvântul lui Dumnezeu zice că mulțimea mare de oameni trebuie să audă acum adevărul pentruca să aibă posibilitatea să învețe smerenia și dreptatea înainte de mânia lui în Armagedon, și că rămășița trebuie să înmâneze o astfel de mărturie. Sfatul dat acum rămășiței este de a fi veghetoare, sârguitoare și foarte curajoasă, și fără să fie seama de cuvintele oamenilor vicieni și cu toată opozițiunea să meargă înainte. Cei credincioși vor fi cu băgare de seamă și vor lua parte cu zel în tot timpul în serviciul lui Dumnezeu și vor împlini bucuros poruncile sale și legea organizației sale. „Căci sfatul este o candelă, învățătura este o lumină, iar îndemnul și muștrarea sunt calea vieții”.

Printre lucrurile cari s'au scris din vechime în Biblie pentru mângâierea poporului lui Dumnezeu care este acum pe pământ este și drama profetică lespre vechii Filistenii și poporul ales al lui Dumnezeu. Filistenii moderni sau antilipici sunt bărbații cari stăpânesc religiunea și politica lumii și cari sunt cunoscuți ca ierarhia romano-catolică. Agenții secreți ai acestei organizațiuni blestamate sunt Iezuiții cari au luat în mod înșelător numele lui Christos. Filistenii cei vechi au venit din Egipt, prin ceace s'a reprezentat lumea lui Satan. Ei s'au stabilit în țara făgăduinței și acolo s'au luptat împotriva poporului ales al lui Dumnezeu și ai lui Christos. Filistenii cei vechi au fost fățarnici și Filistenii moderni sunt cei mai mari fățarnici ai tuturor timpurilor. Cu mult timp mai târziu după ce a fost sfărâmată puterea Filistenilor cei vechi, a pus Dumnezeu pe profetul său să prezică că Filistenii moderni, ierarhia romano-catolică, vor zice și acum și zic: „Noi am făcut din minciună adăpostul nostru și ne-am ascuns în falșitate. De aceea nu se va apropia necazul cel mare de noi”. La minciunile pe cari le-au sădit acea organizațiune nelegiuită adânc în inimile multor milioane de oameni, aparțin următoarele: Ea susține că organizațiunea ei, biserica romano-catolică, este biserică lui Dumnezeu și că ea este întemeiată și clădită pe apostolul Petru; că numai papa vorbește cu autoritate absolută și că numai el poate tălmăci Sfânta Scriptură. Ei susțin mai departe că ei au făcut o învoială cu moartea și iadul prin faptul c'au făcut o declarațiune autoritară că nu există moarte și că iadul este un loc de chin veșnic pentru aceia cari se împotrivesc ierarhiei romano-catolice. Afară de aceasta au scornit și au răspândit învățătura falsă despre purgatoriu susținând că oamenii de fapt nu mor ci merg în purgatoriu unde sufăr pedeapsă, și că un preot de-al Filistenilor moderni poate scurta durata timpului de pedeapsă al oamenilor din purgatoriu în schimbul unei sume de bani. Această minciună sau învățătura falsă a fost mijlocul pentru înșelarea și exploatarea multor milioane de oameni sinceri.

Filistenii moderni susțin că este privilegiul și datoria lor datorită de Dumnezeu să stăpânească politica lumii și să guverneze națiunile pământului. Aproape că le-a reușit să supună pe toate națiunile stăpânirii lor, deoarece ierarhia este instrumentul principal vizibil al Diavolului. Ceace s'a numit odată Protestantism este mort. Filistenii moderni au inventat și au întrebuițat ani de-a rândul închinămintă nelegiuită și crudă, întrebuițându-și chinurile cele mai drăcești pentru a sili pe oameni să se supună credinței false și stăpânirii dictatoriale a ierarhiei. În unele națiuni Filistenii moderni au întemeiat în ziua de astăzi din nou stăpânirea romană de fier, și-și întrebuițează puterea pentru a chinui și a prizoni pe toți cari refuză să îndeplinească cerințele lor nelegiuite. Înlocuind după cum Filistenii cei vechi au avut de scop să nimicească pe poporul ales al lui Dumnezeu, tot așa caută și astăzi Filistenii moderni să nimicească pe martorii lui Iehova și pe toți aceia cari se pun cu îndrăzneală pe partea lui Dumnezeu și a împărăției sale. Numai în Germania

lancează peste 2000 de martori credincioși ai lui Iehova în închisori murdare pentru că s'au închinat Atotputernicului Dumnezeu în spirit și în adevăr. Unii dintre acești martori credincioși au fost chinuți în mod crud. Bărbați și femei sunt sterilizați cu forța și alții sunt omorâți în mod crud pentru că stăruiesc să servească pe Dumnezeu și nu pe un om.

În alte ținuturi ale pământului Filistenii moderni sunt pe cale să organizeze o campanie de cruzime împotriva tuturor acelor cari vestesc adevărul. Pentru ce durează această prigonire crudă și nelegiuită? Răspunsul este — pentru că ne aflăm în zilele din urmă ale domniei lui Satan. Christos Domnitorul de drept al lumii este pe tronul său și el a adunat pe toți cari sunt cu el și i-a adus în organizațiunea lui Dumnezeu. Dușmanul a adunat de asemenea oștirile sale pentru lupta Armagedonului și aceste puteri nelegiuite înconjoară acum pe poporul credincios al lui Dumnezeu, în timp ce ceasul luptei finale între Domnul și Diavolul se apropie. Filistenii moderni se străduiesc prin întrebuițarea de ceremonii înșelătoare și fățarnice, ca de pildă salutul forțat al steagurilor și al oamenilor, să supună pe popor și să umple inimile oamenilor de frică, pentru ca să subjuge pe toate națiunile.

Acesta este planul vicelan al Diavolului să întoarcă pe toți oamenii dela Dumnezeu. Domnul a permis să vină aceste împrejurări deoarece este timpul de a despărți pe națiuni, timpul când toți oamenii cu bunăvoință față de Dumnezeu se vor pune pe partea Domnului și numai acolo își vor găsi scăparea.

Domnul poruncește așa dar martorilor săi să meargă, să deie alarmă și să scoată strigătul de avertizare pentru ca toți cari doresc să poată asculta mesajul. Domnul a descoperit clar poporului său că cine va aparține „mulțimii mari de oameni” trebuie să audă mărturia despre împărăția sa înainte de a fi manifestată mânia lui Dumnezeu. Mărturia săi trebuie să înmâneze mărturia cu toată împotrivirea și prigonirea. Punctul culminant a sosit și Domnul zice acum celor ce sunt ai săi: „Nu vă temeți de dușman. Ce v'am făcut cunoscut în ascuns, vestiți cu îndrăzneală de pe acoperișuri”. Marșul înainte în întreaga țară continuă. Domnul a făcut să se publice o nouă carte intitulată „Bogăție” în care sunt expuse adevărurile clare despre împărăția sa și în care și dușmanul cu deosebire Filistenii moderni sunt descoperiți pe deplin. Această carte este gata acum în multe limbi și pretulindeni credincioși înaintează ca un singur om punând cu bucurie mesajul în mâinile oamenilor pentru ca să vadă și să știe că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și că împărăția sa este singura nădejde a omenirii.

Există în multe națiuni oameni sinceri cari suspină din pricina urâciunii pe care o văd printre oameni și prin care numele sfânt al lui Dumnezeu este întinat. Acum este timpul lui Iehova ca astfel de oameni binevoitori să aibă o posibilitate să audă adevărul pentru ca să fie avertizați și să fugă în singurul loc de scăpare, care a fost precumbrat prin cetățile de scăpare. Dumnezeu po-

runcește rămășiței sale să meargă prin țară și să fugă în singurul loc de scăpare, care a fost preumbrat prin cetățile de scăpare. Dumnezeu poruncește rămășiței sale să meargă prin țară și să facă un semn pe frunțile oamenilor de bine prin aceea că le aduc mesajul adevărului, și el poruncește că acest lucru trebuie să fie făcut înainte de izbucnirea mâniei sale. După ce mânia sa se va manifesta în Armageddon va fi prea târziu deoarece numai aceia cari s'au lăsat să fie învățați și au învățat dreptatea vor scăpa de mânie.

Cine va lua parte la acest lucru de mărturie? Rămășița lui Iehova care aparține clasei miresei va lua parte la el. „Mulțimea mare de oameni” și Ionadabii vor auzi și se vor uni în activitatea mărturiei zicând oamenilor: Veniți! și cine aude și caută dreptatea și urăște nelegiuirea să zică: „Veniți!” și găsiți calea spre viața veșnică. Cine iubește pe Dumnezeu va lua parte la acest lucru al mărturiei. Dovezile arată clar faptul că timpul lui Dumnezeu pentru lucrarea lui ciudată este foarte aproape și că acesta va fi timpul când se va răfui complet cu dușmanul. Iehova zice Filistenilor timpului modern, și poruncește martorilor săi să repeteze aceste cuvinte înaintea oamenilor, și anume: „Legământul vostru cu moartea va fi nimicit, și învoiala voastră cu locuința morților nu va dăinui. Când va trece urgia apelor năvălitoare, veți fi striviți de ea. Căci Domnul Se va scula ca la muntele Peraiim, și se va mânia ca în valea Gabaonului” și va nimici pe dușman.

În ambele locuri cari sunt amintite aci de profet, David a condus oștirile Domnului și a câștigat o mare biruință. Christos Isus mai marele David conduce acum oștirile lui Iehova și el va câștiga biruința cea mai mare a tuturor timpurilor. Cine rămâne la el statornic și bucuros până la sfârșit va lua parte la această biruință. Filistenii moderni luptă astăzi ca să câștige stăpânirea peste lume. Poate că le va reuși în curând să silească pe toți să li se supună afară de poporul adevărat al lui Dumnezeu. Acesta li se pare atât de mic la număr și fiindcă refuză să folosească putere fizică în rezistența împotriva dușmanului, Filistenii moderni vor zice în curând: „Noi stăpânim lumea, acum avem pace și siguranță și lipetele cetii mici de martori nu ne pot face niciun rău”. Însă Domnul zice despre acești Filistenii moderni: „Când zic: Pace și siguranță! atunci va veni nenorocirea pe neașteptate peste ei și nu vor putea scăpa”.

Înlocuind după cum a făcut David pe Filistenii cei vechi, așa va strivi Domnul pe Filistenii moderni și aliații lor, și când se va face aceasta mulți, cari au privit cu frică la ierarhia romano-catolică ca reprezentanța lui Dumnezeu pe pământ, vor zice: „Ce ciudat!” Le va părea ciudat, deoarece este lucrul lui Dumnezeu, lucrarea lui ciudată. Nu este treaba noastră a spune în ce chip își va face Dumnezeu lucrarea sa de mirare pe care a făcut-o să fie preumbrată la Peraiim și Gabaon. Datoria noastră este să facem ce ne-a poruncit Dumnezeu.

Spre încurajarea și mângâierea poporului său Iehova dă prin Cuvântul său profetic tablouri din

trecurt cari reprezintă ceea ce se va întâmpla în viitor. Când oamenii din Efraim s'au unit cu ceata mică de războiu a lui Gedeon, Iehova a făcut să se arate prin aceasta că oștirile invizibile ale cerului de sub Christos se vor uni cu rămășița și vor duce lupta la un sfârșit biruitor.

Când David a înaintat la atac împotriva Filistenilor la Gabaon, Domnul a zis lui David: „Când vei auzi un vuiet de pași în vârful duzilor, atunci să le grăbești, căci Domnul merge înaintea la ca să bată oștirea Filistenilor”. Din aceasta reiese clar că vuietul de pași în vârful duzilor reprezintă armata invizibilă a cerului care merge la luptă sub conducerea lui marele David. Noi știm că este datoria noastră să atacăm cu îndrăzneală pe dușman prin aceea că cântăm tare preamăririle lui Iehova, și că oștirea crească sub conducerea lui Christos Isus va fi ceea ce va intra în luptă și va nimici pe deplin pe dușman. Ne este clar acum că partea noastră se compune din dușerea cu bucurie a mesajului împărăției la oameni binevoitori. Noi înșine nu ne putem măsura cu dușmanul; însă strâmtorarea noastră cea mai mare este ocazia Domnului să arunce pe dușman în pulbere și să deie biruință credincioșilor săi. Toți cari iau parte la lucrul de mărturie, după cum a poruncit Domnul, să se bucure deoarece a sosit ziua care dă biruință și mântuire.

Martorii lui Iehova vor lucra împreună în armonie și în pace deplină. Rămășița va întinde cetii Ionadab ajutor și mângâiere. Ionadabii și mulțimea mare de oameni vor lucra în pace și în armonie cu rămășița. Toți vor lupta umăr la umăr pentru evanghelia împărăției. Cei credincioși și adevărați nu se tem de ceea ce le-ar putea face dușmanul, ei se încred în Domnul și continuă să cânte preamăririle sale. Voi unșilor sunteți fiii lui Dumnezeu și voi trebuie să urmați porunca sa. Este cu mult mai bine ca cineva să moară prin mâna dușmanului din pricina credincioșiei sale față de Iehova decât să se dovedească necredincios și să sufere nimicare veșnică. Iehova zice acum fiilor săi: „Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n'are de ce să se teamă”. În frica de Domnul este încredere tare și copiii săi vor avea un loc al siguranței. Înlocuind după cum a zis Iehova în veclime poporului său, așa zice și astăzi aceluia cari se încred pe deplin în el: „Fiți curagioși și nu vă temeți, căci lupta nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu”. Christos Isus este brațul drept al lui Iehova în această luptă și este sigur că va câștiga o biruință deplină asupra dușmanului.

De acum înainte fiecare care iubește pe Dumnezeu și Regele său va ridica în ascultare față de porunca sa sfântă, îndrăzneț și curajos, steagul împărăției sale, prin aceea că ia parte cu sârguință și entuziasm la lucrul mărturiei, și cu bucurie din ce în ce mai mare strigă: „Pentru Iehova și Justițiatorul său!” Când lupta se va sfârși creaturile cari vor rămânea în viață vor cânta preamăririle Celui Prea Înalt și vor zice: „Bratul său sfânt l-a câștigat biruința!”